

คิตาโน้ไปสวนสาธารณะไซเคียว ตามคำชวนของพวกคุโรดะ เพราะเข้าใจผิดว่าจะไปทำความสะอาดกัน แต่ก็เกือบกวาดพวกเด็กเกร ได้เป็นกระบุง ทว่าความคิดความชอบกลับถูกสืดะประธานนักเรียนจอมลวงโลกแย่งไปหน้าตาเฉย แถมคิตาโน้ยังถูกวางแผนกำจัดอีกด้วยสิ

ISBN 974-9582-70-5

9 789749 582701

TAV-003 35 บาท

Thai language edition.
For distribution and sale in Thailand only.
จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

พิมพ์ที่ ศูนย์การพิมพ์เนชั่นกรุ๊ป
44 หมู่ 10 ถ.บางนา-ตราด กม.4.5 บางนา กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ 0-2325-5555

แหวนหัวใจ

3

Norihiro Yagi

35U.

NED COMICS

ลิขสิทธิ์โดย SHUEISHA Inc.

แหวนหัวใจ

ยุทธการกวาดเด็กเกร
ที่สวนสาธารณะไซเคียว

3

Norihiro Yagi

35U.

Norihiro Yagi

เอาระ มาถึงเล่มที่ 3 แล้ว ผมสังเกตเห็นแล้วสิ่งที่เรียกว่า จุดสุดยอด ทำทางจะไม่มีอยู่ บางทีอาจเป็นเรื่องที่ตัวเอง ยินยอมเอง พูดอีกอย่างคือ ยอดจะสูงขึ้นเรื่อยๆ ทรายที่ตั้งเป้า แน่นนอน ผลงานที่ถึง จุดสุดยอดและเสร็จสมบูรณ์ จะวิเศษมากตามทางของมัน แต่ในตอนนี้ ผมขอต่อสู้กับ ชีตจำกัดของตัวเองพร้อมๆ กับการเดินทางไปด้วยคิดว่า ยังไม่คิดที่จะหยุดหยอกครับ

★ การ์ตูนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ตั้งขึ้น ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล
สมาคม หรือเหตุการณ์จริงแต่ประการใดทั้งสิ้น

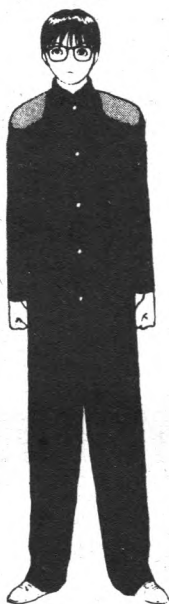
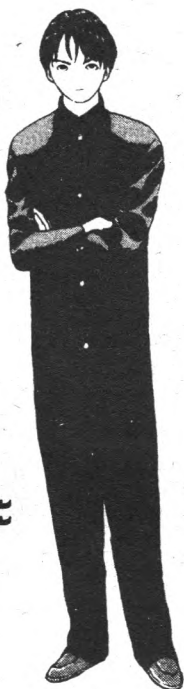

NED COMICS

พวกอหังการ

3

ยุทธการ
กวาด
เด็ก
เกร
ที่
สวน
สาธารณะ
โซเดียม

NORHIRO YAGI

MAIN

คิตาโน่ เซอิจิโร่

เด็กหนุ่มหัวใจเวทดา
โบหน้าปีศาจ กลางเป็นหัวใจ
ของร.ร.ม.ปลางเขียด
เพราะหน้าตา และลัทธิโคมะ
หัวใจของร.ร.ม.ปลางเขียด
ที่โด่งดังเรื่องเด็กเกรงได้

ทาเคฮิสะ ยูจิ

ฝีมือดี มีชื่อด้านต่อสู้
มาตั้งแต่ปฐม.ต้น
แต่หลังจากที่แพ้คิตาโน่
ก็เลงคบนัดเองที่ตัวเองนั้น
จอมเป็นลูกน้อง

คุโรตะ เซคิจิ กับพวกอีก 2 คน

อดีตวัน 3 ซาร์
ของร.ร.ม.ปลางเขียด
หลังจากพางแพ้คิตาโน่ในคอง
ก็จอมสงบให้เค้าโดยสิ้นเชิง
กำลังเร่าร้อนเรื่องกรือรัก
จากเรียวโก:

CAST

โคอิเดะ

รองประธานนักเรียน
ที่ลาบาน่าจ: ซื่อสัตย์ต่อสัต:
ตามลอร์ดแวมดิทาในคุด
ตามคำสั่งของสัต:
ทิมเล็กน้อง

สัต:

ประธานนักเรียน
ของรร.เอติดู
ฉลาดหลักแหลม
และหน้าตาดี
ได้รับความไว้วางใจสุดๆ
จากนักเรียน

โคอิโซ เรียวโกะ

สาวลวงนักสู้
ที่มีวิชาการต่อสู้แบบโบราณ
ฝังใจว่าดิทาในคุดเป็นนักสู้ตัวจริง
และปีบให้ประหลอกลวง
หลังจากต่อสู้กับดาธางามา
ก็กลายเป็นคนที่เข้าใจดิทาในคุดจริงๆ

VOL.3

CONTENTS

ACT.13 ปลายทางรักแรก... 7

ACT.14 ยุทธการกาดเด็กเกรเท่ที่สวนสาธารณะโซเดีย-40

ACT.15 ดัดรูคนใหม่!? 71

ACT.16 มืออุบาทว์ที่ตีบตลนเข้าใกล้!! 102

ACT.17 เรื่องอื้อฉาวของรักแรก!! 149

ตอนพิเศษท้ายเล่ม สิบแสงหากภาพฉากในเรื่องเทาดหน้าใจ-180

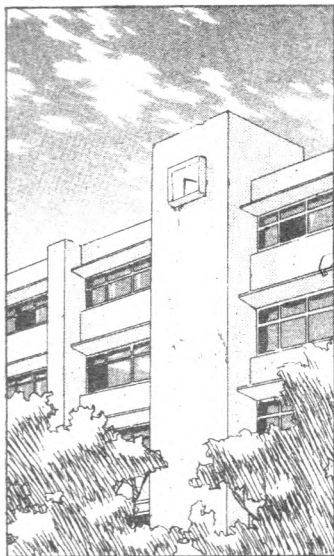
ดวงหน้าใจ

ACT.13

ปลายทางรักแรก...

เดี๋ยว
เดอะ

อืม อืม

จะยังงี้ก็ตาม
ไม่เห็นต้อง
โกรธจัด
ขนาดนั้น

เพราะว่า
มันยังไม่แน่

โ
ปัญญาอ่อน
เมื่อวาน
คิดانو้ซัง
กับผู้หญิง
คนนั้น
ไม่ได้มา
โรงเรียน
ทั้งคู้
นะเฟ้ย

คิดว่า
มัน
บังเอิญ
รึไ

จนถึงเดี๋ยวนี
คิดانو้ซัง
ยังไม่เคย
ขาดเรียน
เลยซักวัน

อีกอย่าง
เมื่อวานซัน
ก็บอกว่า
จะไปสางเรื่อง
ไท่เรียบร้อย
เองด้วย

ยะ...
เฮิน
ไว้ก่อน

อะมิโซะมิถึง
ตอนนั้น
น่าจะห้าม
คิดانو้ซัง
เอาไว้

ผู้หญิงคนนั้น
จะได้ไม่ต้อง
กลายเป็นดาว
ระยับระยับ
อยู่บนท้องฟ้า
ยามราตรี

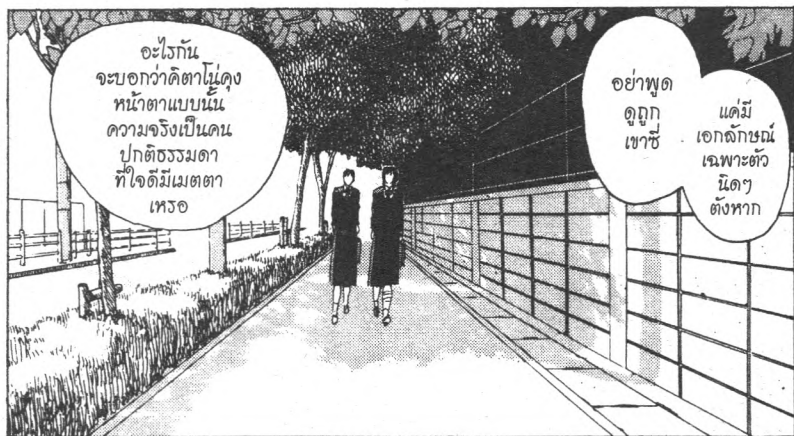
ฮึ...

ใช้ว่าแม่ัน
จะตาย
แน่แล้ว
ชะที่ไหน
...

วันนี้
ถ้าคิดانو้ซังมา
ก็รู้ออง
แหละ

ฮือ
...

อะไรกัน
จะบอกว่าดิตาโน้ตุง
หน้าตาแบบนี้
ความจริงเป็นคน
ปกติธรรมดา
ที่ใจดีมีเมตตา
เทวอ

อย่าพูด
ดูถูก
เขาซี

แต่มี
เอกลักษณ์
เฉพาะตัว
นี่จ
ตังหาก

แต่ว่า
ดิตุง
แล้ว
ไม่อยาก
จะเซอ

หน้าตา
สองขวัญ
ขนาดนั้น
...

แต่ถ้า
เรียวโกะ
พูดเอง
ผ้าพันแผล
ที่ขานัน
ก็เป็น
หลักฐาน

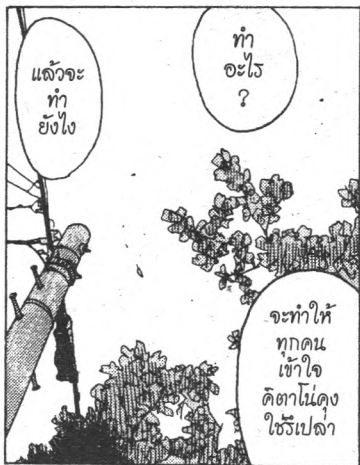
ไม่เซอ
ก็
ไม่ได้

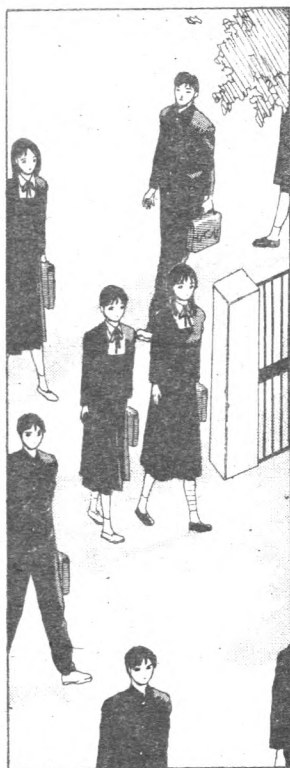

ก็
บอกว่า
จริง

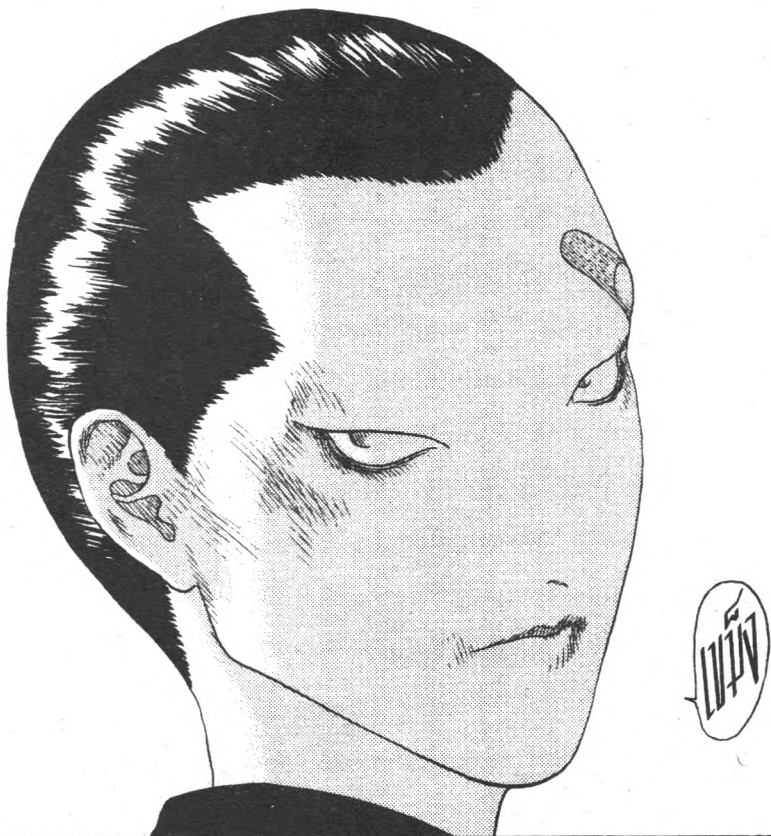
เมื่อก่อน
ดิตาโน้ตุง
มาช่วยฉัน
จริงๆ

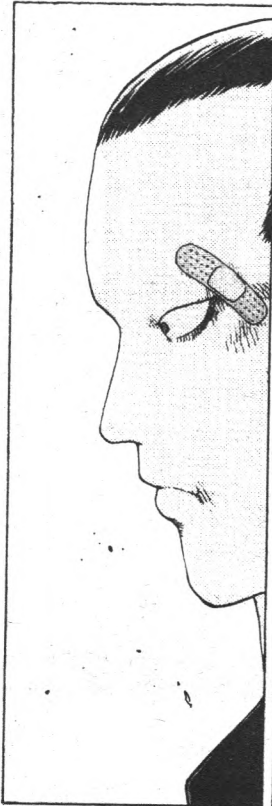

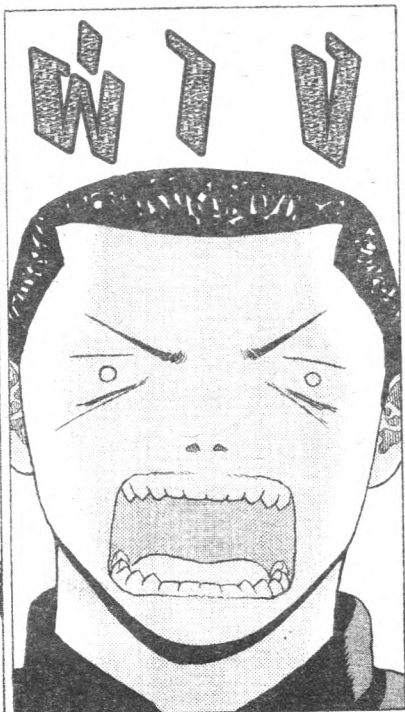

จนได้ ...

ในที่สุด
เรื่องที่กำลังก่อกวนอยู่
ก็กลายเป็น
ความจริง

เรื่อง
อะไร

โชคดี
ออก
ผู้หญิง
คนนั้น
ยังมีชีวิต
อยู่

พวกสมอง
มีรอยหยักน้อย
พวกแก
ไม่มีสิ่งๆที่เรียกว่า
พลังที่ยังรู้
อยู่รึไ

ลองสังเกต
สองคนนั้น
ให้มัน
รอบคอบสุดา
แล้วเดา
เรื่องราว
ที่เกิดขึ้น
เมื่อวานนี้
ดูอีกครั้ง

เฮ้
!?

ใบหน้า
และทะเล
ของ
ดิธานไฉง
...

บาดแผล
ที่หัว
ของ
ผู้หญิง
คนนั้น
...

กับ
ขาที่พัน
ผ้า
พันแผล
ซะเวอร์
...

ทำทาง
เมื่อวาน
สองคนนั้น
ต่อสู้กันจริงๆ

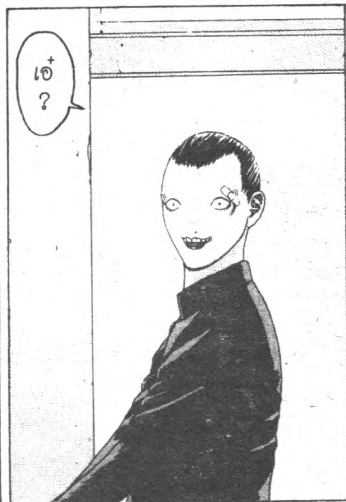
แต่ทั้งคู่
กลับพุดคุยกัน
ราบรื่น
ยังไ้ไม่รู้สึก
...

แบบนี้
...

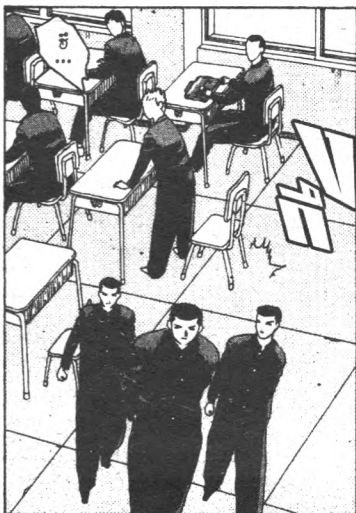

หา
? แก
กำลังพูด
เรื่อง
อะไรอยู่

เปล่าๆ
ถึงจะอ้างแคไหนว่า
มันเป็นเบอร์ 2
ของเซคิคุ
แต่คนที่สนิทกับ
ดิทานโงะซังที่สุด
คือแก

นั่น
หมายถึง
แกรู้เรื่อง
ดิทานโงะซัง
ละเอียด
ที่สุด

ดังนั้น
จึงมีปัญหา
มากมายแก

ดิทานโงะซัง
วันนี้
มีตรงไหน
เปลี่ยนไป
บ้างมั๊ย
!?

เห็น
ก็น่าจะรู้
นะ

ดิทานโงะซัง
วันนี้
แผลเต็มหน้า
ไปหมด

ไม่ใช่
ไม่ได้ถามถึง
เรื่องนั้น

ไม่รู้จะพูด
ยังไงดี
อย่างเช่น
เบ็กบาน
กว่าปกติ
...

หรือ
แววตา
เป็นประกาย
แวววาว
กว่าปกติ
...

มีเสียง
แบบนั้น
มันเจ็บปวด

อะไร
~
~
~
นะ
!?

อะไร
ของแก

อยากพูด
อะไร
กันแน่

เดี๋ยวก
เย็นไว้ก่อน

โอด
ถามตรงๆ
ดีกว่า

หือ

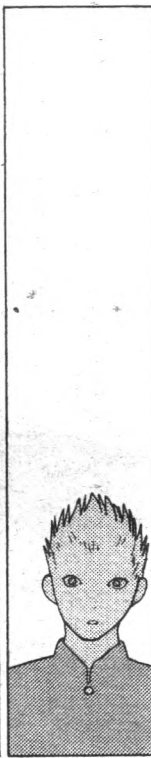
อืม

กระแอม
กระแอม

คะ...
ดิฉันไม่แข็ง
แน่
...

ชอบ
ผู้หญิง
แบบไหน

เออ

หยิ่งงี่เง่า
ที่แท้ วิชการที่
คุณโรตะซังพูดถึง
คือวิชแรกนี่เอง

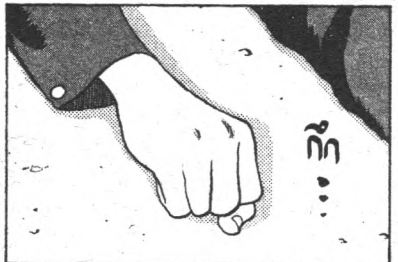
ตะกี้
ตกใจ
แทบแย่เนอะ

นึกว่า
จะทำลากับ
คิตาโนะซึ่งจริง ๆ
เพื่อแม่แน่
เสียอีก

แต่ถ้าทำได้
ขนาดนั้น
มันก็น่า
ประทับใจ
ที่ความรู้สึก
ของคุณโรตะซัง
เป็นของจริง

คิก
...

คิก
...

ว๊าก

โธ่เอ๊ย
ตกใจ
หมดเลย

ว๊าก
อย่า
ลืมนวด
ขึ้นมา
ได้มัย

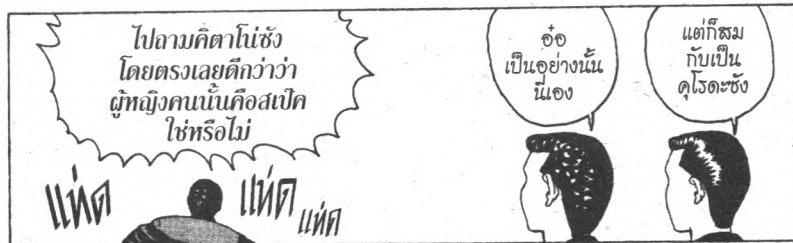
ลองเป็น
แบบนี้
เห็นที
จะต้อง
ลุยแล้ว

ไปหา
คิดานอ๋
อั้ง

ทา...
ล้อเล่น
น่า...

คราวนี้
คิดจะ
ทำสู้กับ
คิดานอ๋อ
อั้ง
จริงา
รึไ
!?

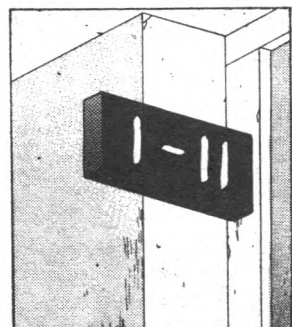

ไปตามคิดานอ๋อ
โดยตรงเลยดีกว่าว่า
ผู้ทนายคนนั้นคือสเปค
ใช่หรือไม่

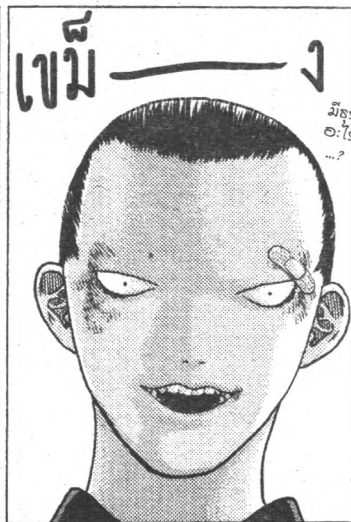
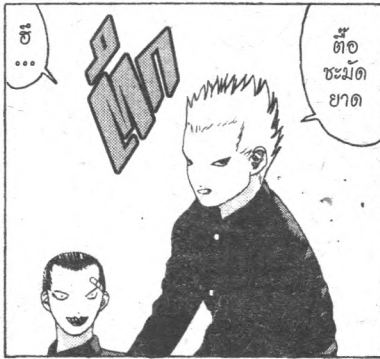
อ้อ
เป็นอย่างนั้น
นี่เอง

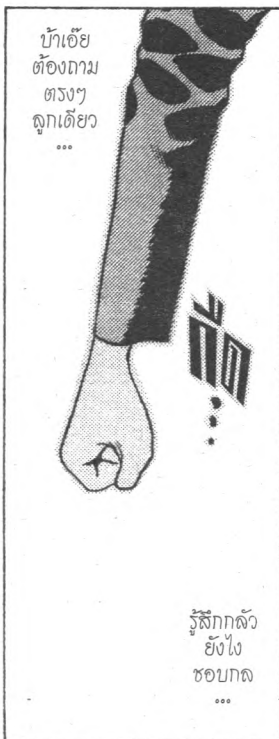
แต่ก็สม
กับเป็น
ดูไรอะอั้ง

แต้ต
แต้ต
แต้ต

อึ้ง

เฮ
!?

แบบไหน
!?

ก็ใช้ละสิ
อย่างเช่น
เกลียดเด็กที่
ทำตัวเป็นผู้ชาย
เอ้ย

ชอบเด็ก
สุภาพ
เรียบร้อย
มากกว่า
เอ้ย

หรือว่า
ไม่อยากจะมอง
พวกผู้หญิง
ที่มีวิชาตอสูร
อะไรทำนองเนี้ย

ถามเรื่อง
ไม่เข้าท่า

แต่ว่า
น่าสนใจดี

อยากรู้
อยู่
เหมือนกัน

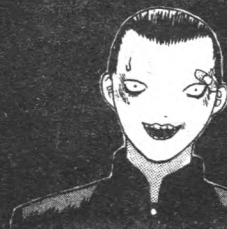
คิดานะ
ลุง
กลัดกลุ้ม
ใจ

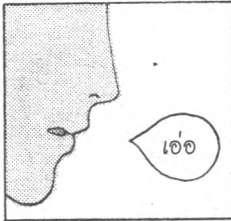
เพราะ
ที่ผ่านม
ยังไม่เคย
คิดถึงเรื่อง
แบบนี้
ปัญหานี้
จึงหนักอึ้ง
ทำให้เขา
ตกตะลึง
ปวดสมอง
ชนลุก
ชนพอง

ตี๊ก
ตี๊ก

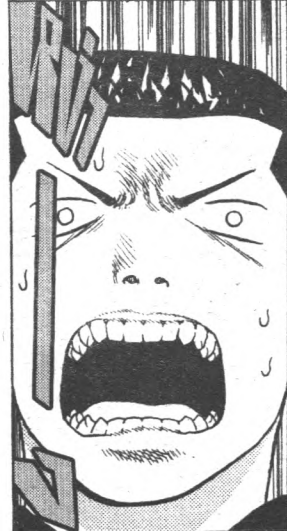
ตี๊ก
ตี๊ก

โทษที!
ไม่ได้ขอ
เข้าใจนะ

ไม่แน่นะ
เหมือนกัน
แบบเบบ
อะไรเนี่ย
อาจไม่มี

นึกแล้วเซียว
ถ้าเป็นผู้หญิง
ใครก็ได้
หรือนี่

ถ้ามีผู้หญิง
เข้ามาใกล้ซิด
ก็คิดที่จะเก็บ
เป็นของ
ตัวเอง-
ทุกคนเลย

เฮ้อ

ว้าว

เฮ้อ

อะ

อะ

จะ...กัน
ขอโทษ
ที่มารบกวน
คิตาโนะจัง

?

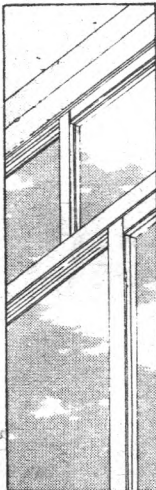
?

อืม
ไม่มีแบบ
อย่างที่คิดไว้

ถ้าเป็น
ผู้หญิง
ใครก็ได้
สินะ

สมกับ
ที่เป็น
คนชั่วร้าย
สุดๆ

คิตาโนะคุง
เป็นคน
ปกติ
ธรรมดา
...

ตามที่
ฉันบอก
ใช้มั้ย
ละ

จริงด้วย
ตกใจจังเลย
แตกต่างกับ
อิมเมจ
ลิบลิบ

ะ
มย
ละ

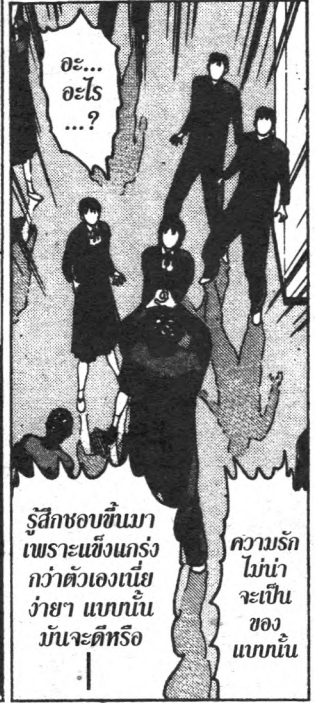

โคอิโซ
เรียวกะ
จำ

แบบนั้น
ไม่เป็นไรหรอก
เธอก็คิดดี
ทำดีแล้วเธอ
คิดใหม่ทำใหม่
เถอะนะ

ว้าย

กรี๊ด

อะ...
อะไร
...?

รู้สึกของขึ้นมา
เพราะซึ่งแรง
กว่าตัวเองเนีย
ง่ายา แบบนั้น
มันจะดีหรือ

ความรัก
ไม่น่า
จะเป็น
ของ
แบบนี้

ต่อให้เธอ
ชื่นชอบ
คิตาโนะจัง
มากแค่ไหน

คิตาโนะจัง
เขาก็จะไม่รักเธอ
หรอกนะ
จะบอกให้

ทา
?

อะ...
เดี๋ยว
...

คิตาโนะจัง
นะ
ถ้าเป็น
ผู้หญิง
ใครก็ได้
ทั้งนั้น

ถ้าทอรัก
คิตาโนะจัง
จะมีแต่
ความทุกข์
ที่รออยู่
เบื้องหน้า

อะไร
ของเค้า

เพราะ
อะไร
รู้
หรือ
เปล่า

เพราะเค้า
เป็นคน
เลวทราม
ต่ำช้า
สามานย์

คิดานอั้ง
คือคน
ชั่วร้าย
ที่สุด
แห่ง
ศตวรรษนี้
ขนาดนั้น
แล้ว
เธอยังจะรัก
อีกหรือ

คิดานอั้งเป็นคนที่เหมือนกับปีศาจไร้หัวใจ
ไม่รู้จะพิโรธโกรธพิวสัขาดขึ้นมาเมื่อใด
ที่ผ่านามา อาจมีคนตายไปแล้ว
หลายคนก็ได้

เห็นมั้ย
คนที่พิวจรรยาทุกอย่าง
จากสิ่งที่ตามองเห็น
เท่านั้น
จะโง่งแบบนั้นแหละ

จริงด้วย
คุณนี่
แล้ว
เข้าใจดี
เลย

ไปกันและ
โยนความ
ปกติธรรมดา
เข้าซอกจำเจทิ้งไป
ให้ขันทัน
แล้วตีกัน
ข้ามน้ำข้ามทะเล
สู่ดินแดนอันห่างไกล
ที่ไม่มีใครรู้จัก

บัดนี้
ความเป็นไปไม่ได้
ที่หลงเหลืออยู่
ให้พวกเรานั้น
มีเพียงแค่
การเดินทาง
หลบหนี
ความรัก

ต้องเอาอิสระภาพ
ที่แท้จริง
มาจากมือของ
คิตาโน่ เซอิจิโร่
ปีศาจที่น่ากลัว
ตนนั้น
ให้ได้

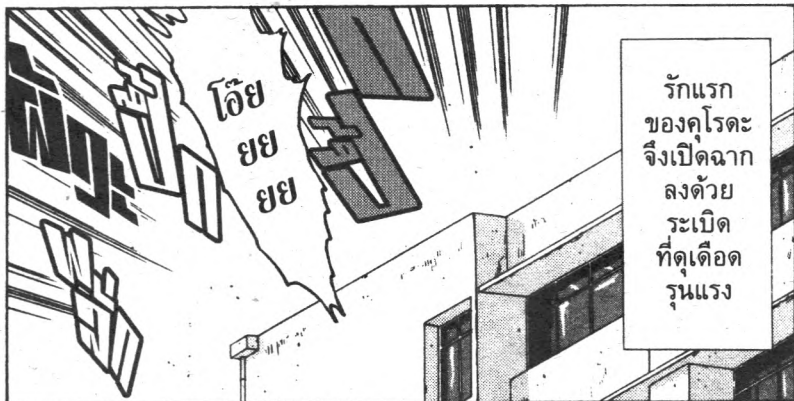
รอดเดียว
นะ
เดี๋ยวก็
เสร็จ
แล้ว

อิม

ยังไม
ก็ขอ
ต่อยกอน
ละกัน

เฮ้
!?

รักแรก
ของคูโรตะ
จึงเปิดฉาก
ลงด้วย
ระเบิด
ที่ดุเดือด
รุนแรง

แต่พอ
บาดเจ็บ
ทางกายและใจ
หาย
ก็จะลืม
ความเจ็บปวด
ที่ผ่านมา
ทั้งหมด
แล้วกลับมาใหม่

เป็น
ผู้ชาย
ที่มีนิสัย
ทรหด
อดทน
และลืม
ได้ง่าย
มาก
...

ชื่อ
ของ
เขา
คือ
คูโรตะ
เซคิจิ

ที่อ้างตัว
ว่าเป็น
เบอร์ 2
ของ
ร.ร.เซคิคุ

ไม่รู้
คูโรตะซึ่ง
เค้าต้องการ
อะไรมากแค่ไหนอะ

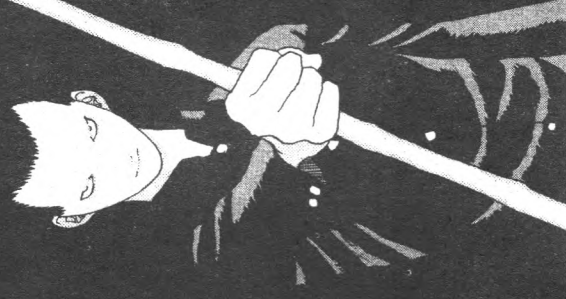
แต่บ้า
เท่านั้นแหละ

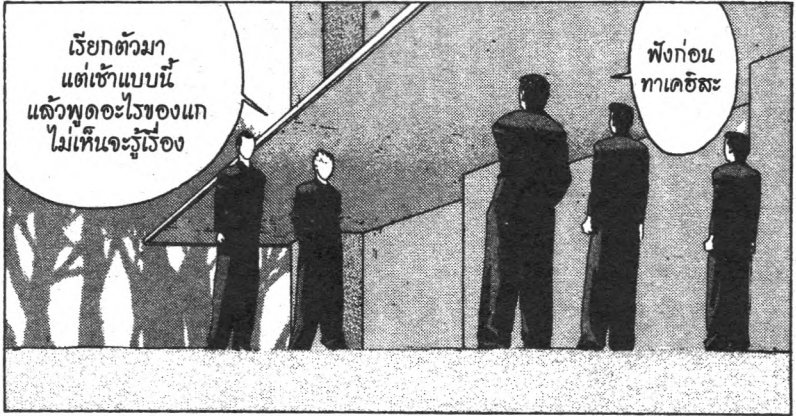
ACT.14

ยุทธการกวาดเด็กเกร็ดที่สวนสาธารณะไซเตียว

เรียกตัวมา
แต่เขาแบบนี้
แล้วพูดอะไรของแก
ไม่เห็นจะรู้เรื่อง

ฟังก์่อน
ทาเคชิซะ

ความจริง
เมื่อเข้า
นี้

พวกฉัน
เดินผ่าน
สวนสาธารณะ
โซเดียว
ที่อยู่ใกล้ๆ
กับโรงเรียนนี่มา

ไม่ได้เห็น
หน้าคนเดียวเอง
ภายในสวนสาธารณะ
มันกลายเป็น
แหล่งสังหารภัย
ของพวกเขาไปแล้ว

ยิ่งกว่านั้น
พวกมัน
ยังไม่ใช่
เด็ก
โรงเรียน
เซดิดู

สวะ
?

ในสวน
สาธารณะ
ที่อยู่
ติดจาก
โรงเรียน
เซดิดู
เลย
นะเพี้ย

แบบนี้
มันคิดได้
อย่างเดียวว่า
หลายนหน้า
เซดิดู
ใช้มยละ

ตรงเน้น
มันจึง
ได้คิด
ว่า

ในฐานะ
เบอร์ 2
ของเฮคิคุ
ไม่ควร
หุบปาก
เฉยเมย

เลย
พูด
ออกไป

ใครอนุญาต
ให้พวกแก
มามั่วซุ่ม
กันอยู่
ที่น่ะ!

นะ

แต่ว่า
ผลลัพธ์
ออกมา
และตุ้มเป๊ะ
แบบนี้

คว่าไปได้
จนถึง 10 คนแล้ว
แต่คนที่ 11
เกิดความ
ผิดพลาด

ขนาด
พวกฉัน
3 คน
ยังสู้มัน
ไม่ไหว

?

คุยอะไรกัน
ฟังไม่ค่อย
จะได้ศัพท์

อะไร
หมายถึง
อะไร

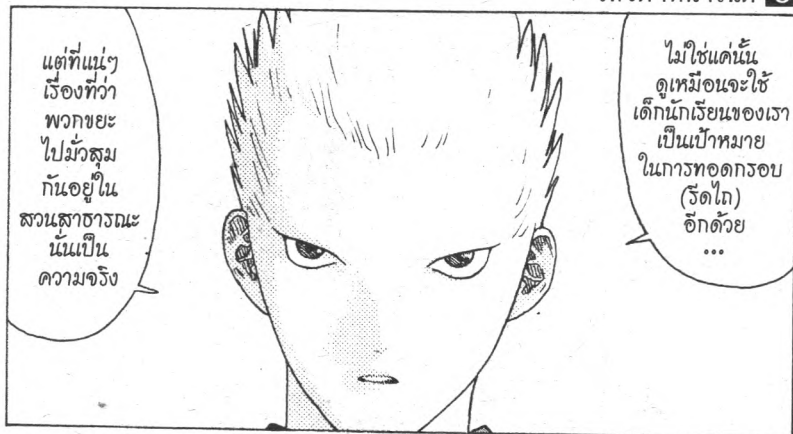

คงจะถูกเจ้ากรรมนายเวร
ประมาณสองราย
หาเวียงอด
จนสะบักสะบอม
ตอนกำลังเดินอยู่เฉยๆ
มากกว่าละมั่ง...
ว่ามัยควับ ดิตาโนซัง

อะ...
พูดอะไร
ของแก
ทาเคฮิสะกุว

ผิดพลาด
จัง
...

?

แต่ที่แน่ๆ
เรื่องที่ว่า
พวกเขาจะ
ไปมั่วสุม
กันอยู่ใน
สวนสาธารณะ
นั่นเป็น
ความจริง

ไม่ใช่คนนั้น
ดูเหมือนจะใช้
เด็กนักเรียนของเรา
เป็นเป้าหมาย
ในการทอดกรอบ
(จืดๆ)
อีกด้วย
...

อ้อ
สระ
หมายถึง
ขยะมูลฝอย
นี่เอง

ที่แท้
อยากทำอะไรก็อย่าง
เพราะสวนสาธารณะ
ใกล้ๆ
มีขยะเต็มไปหมด
สินะ

ฮาคูคุณเกือบรับเซตึกแล้ว
แต่เนอกเห็นอีกจากที่นั่น
ยังไม่มีใครรู้จัก
แม้แต่ชื่อของดิทาโนซัง
...

แต่ว่า
ทอดกรอบเน็ง
อะไร?

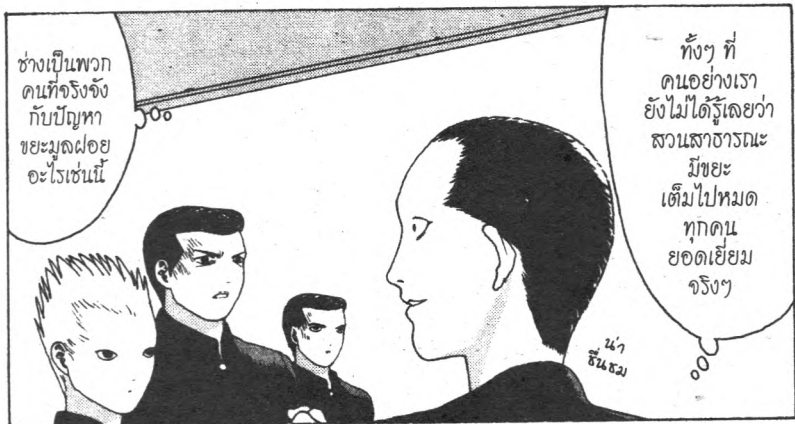
ความจริง
ฉันไม่ชอบ
การรวมกลุ่ม
แต่ก็เกลียด
การถูกดูหมิ่น
เหยียดหยาม

ถ้าเป็นเพื่อ
ดิทาโนซัง
ฉันจะ
ร่วมวงด้วย

ดิทาโนซัง
ลงมือ
ซะอย่าง
กำจัด
พวกเขา
ได้สบาย

ตอนนี้
มาสวม
หัวใจสิงห์
จัดการพวกมัน
กันดีกว่า

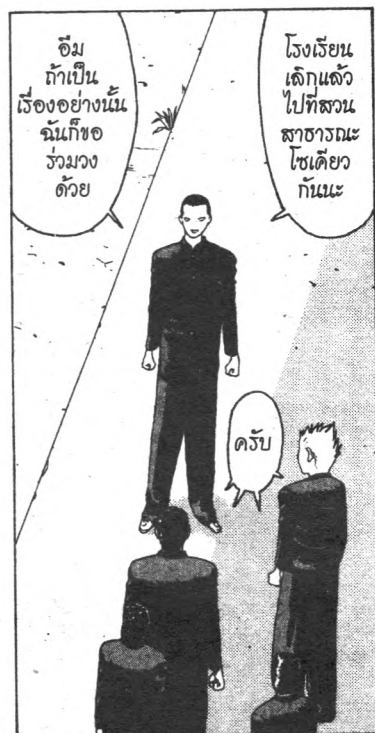

ช่างเป็นพวก
คนที่จริงจัง
กับปัญหา
ชะมุดฝอย
อะไรเช่นนี้

ทั้งๆ ที่
คนอย่างเรา
ยังไม่ได้รู้เลยว่า
สวนสาธารณะ
มีขยะ
เต็มไปหมด
ทุกคน
ยอดเยี่ยม
จริงๆ

น่า
ชื่นชม

อิม
ถ้าเป็น
เรื่องอย่างนั้น
ฉันก็ขอ
ร่วมวง
ด้วย

โรงเรียน
เด็กแล้ว
ไปที่สวน
สาธารณะ
โซเดียว
กันนะ

ครับ

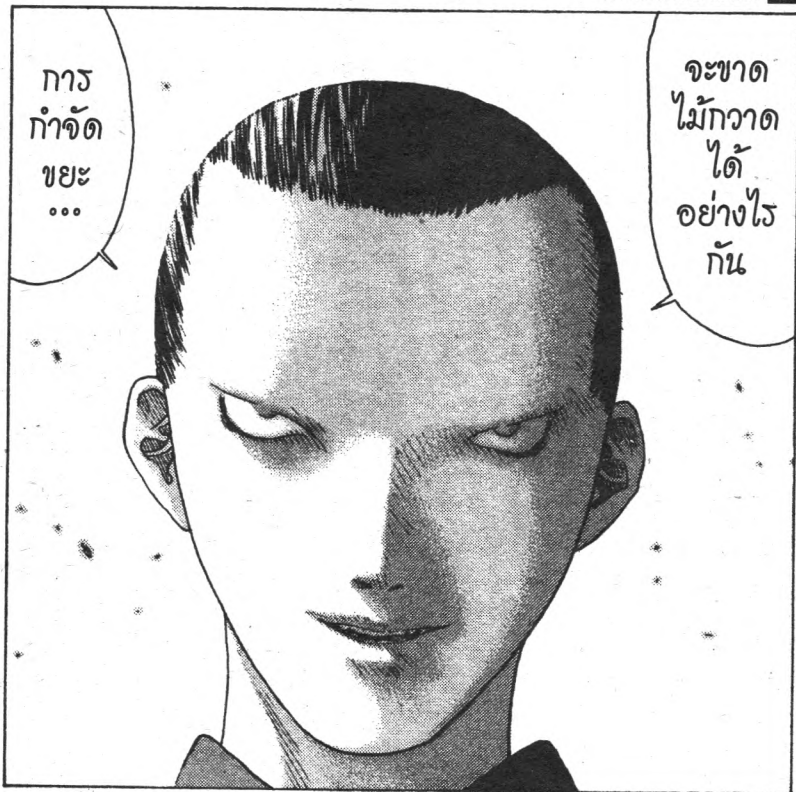
เออ
ช่วยอิม
ไม่กวด
ที่ห้องเก็บของ
มาได้มั๊ย

เอ๊ะ
ไม่
กวด
...?

จะเอา
ไม่กวด
ไปทำอะไร

แน่
จริงนะ
ดูไรตะขัง

—
หลัง
เลิก
เรียน
—

ไอโฮ
สกรปรก
จัง

เข้าใจ
เลยว่า
ทำไมทุกคน
ไม่สบายใจ

ทุกคน
กระจายกันไป
ดีกว่า
เพราะทำทาง
กว้าง

ฉันจะรับภาระ
บริเวณนี้ทั้งหมด
ส่วนทุกคน
แยกย้ายกันไปจัดการ
ทางด้านใน
ตกลงมั๊ย?

อ้าว
!?

ไม่ใช่
อยู่ด้วยกัน
5 คน
เทอ

กว้างขวางขนาดนี้
แบ่งงานกันทำ
น่าจะมีผลดีกว่า
ทำเป็นกลุ่ม
...

แต่ว่า
อีกฝ่าย
มีมาก
...

น่าสนุก
ดีออก

จะได้รู้จักพลังที่แท้จริงของแต่ละคนดิฉัน

ฉันชอบมากกว่าทำเป็นกลุ่มเสียอีก

ฮี้... เจ้าทาเคฮิสะมันดันพูดเอาแต่ใจตัวเอง...

ขนาดพวกเรา มี 3 คน ยังแพ้ให้กับ 2 คนแล้วเดี๋ยวกจะไปชนะได้อย่างไรกัน

คะ... ดิฉันไม่เชิงอย่างน้อยก็ให้พวกเขาลงมือด้วยกัน 3 คนได้มัย

พวกเราเป็นกลุ่ม 3 คนที่ซึ่ปีกอยู่ด้วยกันเสมอ

มัน่าเล่าดูโรตะซังเป็นคุณเฒ่าในเองตั้งนั้นจึงอยู่ด้วยกัน 3 คนเป็นประจำ

จับกลุ่ม 3 คนที่สนิทสนมกันแยกไม่ได้หรอก

อืม ได้สิ

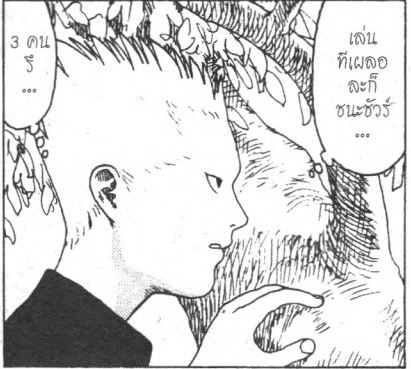
ขอบคุณมากครับ

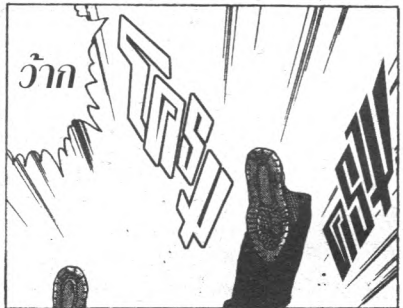

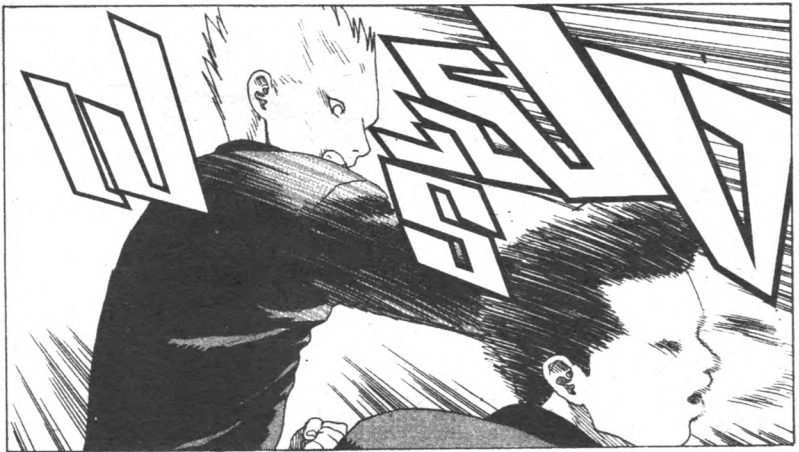

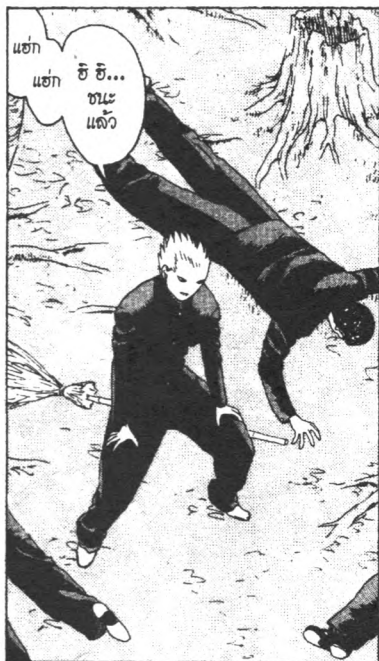

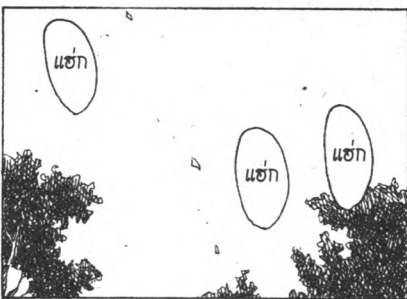
แฮก

ฮิ ฮิ...
ชนะแล้ว

เล่นงาน
ตอน
แปดขอ
ได้ผล
ซะะ

คราวนี้
ลอง
เลือกเก็บ
กลุ่มที่มี
4 คน
ดูดีมะ

แฮก

แฮก

แฮก

ชนะแล้ว
...

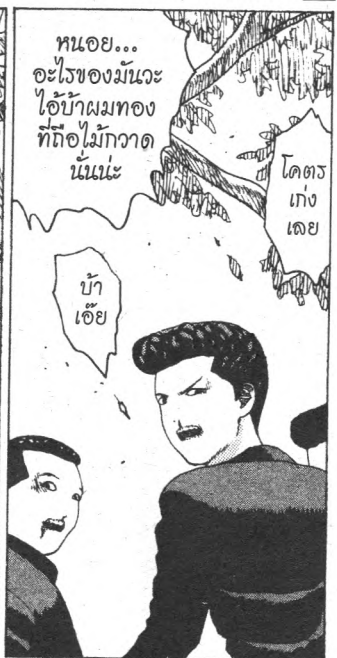

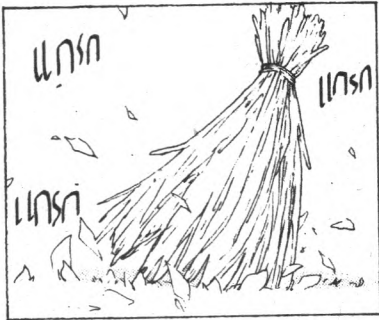
หืด
ขึ้นคอ
นิดหน่อย
แต่ว่า
กระจอก

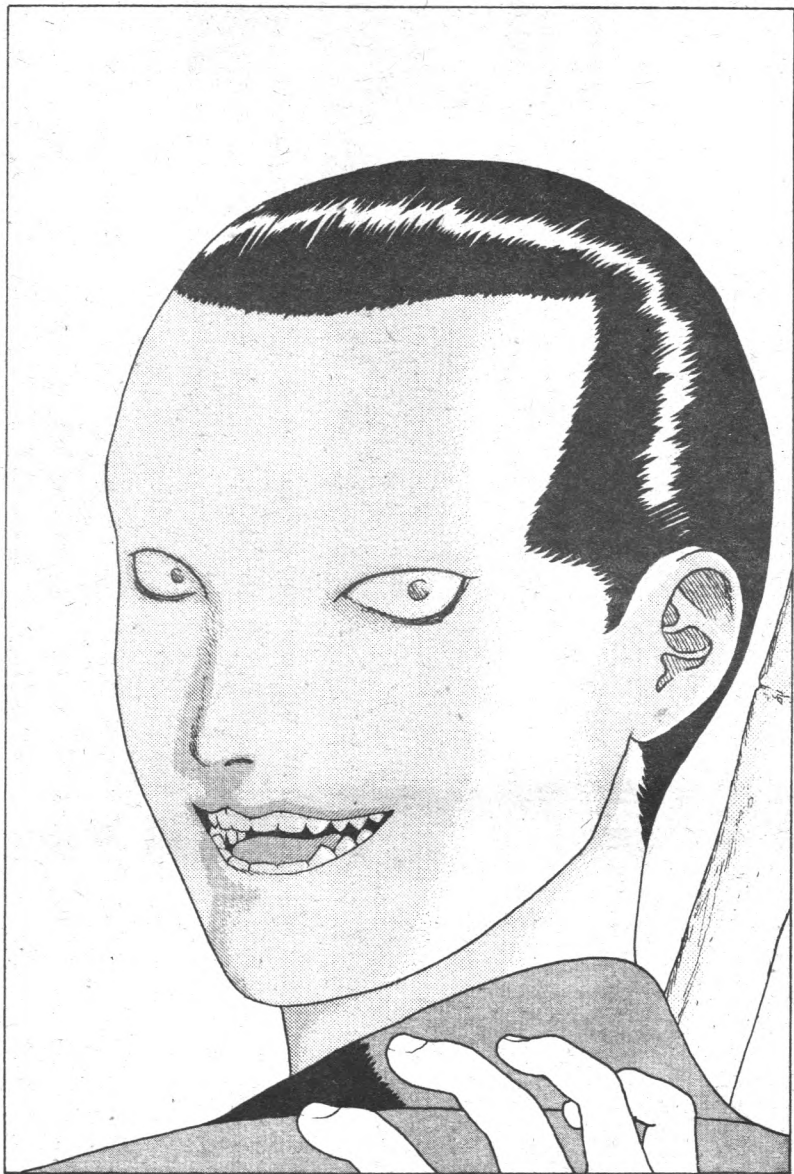
คราวนี้
เลือก
โหดทำทาง
ฮอนแอง
กว่านี้
ดีกว่า

แฮก

แฮก

ดูต๋อฮู้
4 คนเน
ทีนะ
เจเนอา
เวา
เก็อบแฮ่

!

ฮ๊ะ

งะ...
ไ้...

กำจัดขะ
เป็นยังไ้
บ้าง
!?

หมอบไป
7 คน

พวกแก
จะ
ได้แค่นี้

พวกฉันก็
ประมาณ
นั้นแหละ

เซอะ
อย่าง
พวกแก
คงแค่
2-3 คน
เท่านั้น
จะมั่ง

วะ...
บูดอะไร
หัยงั้น
เสี่ย
มารยาท
!

พูดไม่ออก
หรือ...
ล้มได้
คนเดียวเอง
หลังจากนั้น
เอาแต่หนี

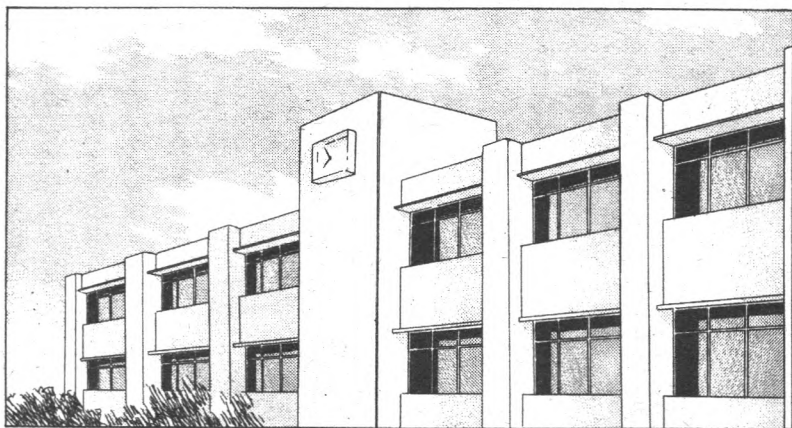

ACT.15

ศัตรูคนใหม่!?

เฮ้
ไต่ยีนเรื่องที
สวนไซเดียว
รีเปลดำ

เฮอ
ไต่ยีน
ไต่ยีน

วันนี้
ฉันผ่าน
ที่นั่นมา
ไม่ผิดแน่

พวกเด็กเกร
จากที่อื่น
หายตัวไปหมด
ไม่เหลือ
ซักคน

โอ้
โฮ

ที่ผ่านๆ มา
ทำให้ต้อง
เดินอ้อม
ไกลไซ
ทีเดียว

จากนี้ไป
ก็สบาย
กันแล้ว

นั่น
นะสิ

ดูสิเป็นไง
ใบหน้าพริ้ม
ยิ้มแย้ม
แจ่มใสดูเรา
ของสามัญชน
พวกนี้...

ราวกับผีร้าย
ที่สิงสถิตย์อยู่
หลุดออกไปจากร่าง
แล้วยังไงยังงั้น
!!

จริงด้วย

เห็นใบหน้า
ที่ดูสุพรรณดี
ของทุกคน
ฉันที่เป็นอดีตหัวโจก
ว.ร.เฮติคู
ก็รู้สึกสลดใจซู่ซ่า
ขึ้นมา
เหมือนกัน

ซ่า ซู่
ซ่า เช็ก

จริง
ด้วย

ถึงอย่างนั้น
พวกเราก็
อย่าได้โอ้อวด
สรรพคุณ
ของตัวเอง
ออกมาเสีย

เพราะพวกเขา
แค่ทำเรื่อง
ธรรมดาทั่วไป
ในฐานะ
กลุ่มหัวโจก

อ้าว
!?

ทะ...
ทำไมละ

ทำไมพูด
ไม่ได้

ฮิ...
ติดง่าย
เหมือนเดิมะ
พวกแกเนี่ย
...

การปล่อยให้ผู้คนรอบข้าง
สังเกตเห็น
และเริ่มตื่นเปิดปาก
โดยที่ตัวเอง
ไม่พูดอะไรออกมา
กอนแม่เคือ
สุนทรียศาสตร์
ของผู้ได้จับ
เหรียญกษาปณ์
ตัวจริง

วิงบุรุษ
จะไม่เปิดเผยว่า
ตัวเองคือ
วิงบุรุษ

พูดแบบนี้
มันก็ถูก
แต่
...

เพราะฉะนั้น
ห้ามพวกเรา
พูดถึงเรื่องนั้น
แม้แต่คำเดียว
จนกว่าคนอื่น
จะสังเกตเห็น

คะ
...
ครับ

แต่ว่า
อยาก
บอก
เร็วจัง

อยากให้ใคร
สังเกตเห็น
เร็ว จัง

เขาจะนะ
ไม่ต้องใจร้อน
เห็นพวกเขา
บาดแผลเต็มตัว
ก็คงจะ
เดาออกเอง

ฟึ่
ฟึ่

นี่
จริงๆ
แล้ว
ใครทำ
ไม่รู้สิ

ต้องเห็น
ที่ทุกคน
ลำบาก
แล้วนั่งดูตาย
ไม่ได้เน๊าะ
ยอได้เลยนะ

กึก

!

พวกครู
โรงเรียนเรา
ไม่ทำ
อะไรเลย
ใช้มีดละ

ในเวลาแบบนี้
คุณที่จะ
พึ่งพาได้
ต้องเป็นประธาน
นักเรียน
แน่ๆ

รุ่นพี่
สี่ตะของ
ก็ดูแล
รุ่นน้อง
ดีด้วย

ทำ...
ไม่...

พวกเธอ
พูด
อะไร
ห่วยวัน

ไม่รู้เรื่องอะไร
ทำเป็น
พูดจาด่า
เหมือนกับรู้

ว้าย

ยกโทษ
ให้ด้วย

ขอโทษ
คะ
แต่
ไม่มีเงิน
ให้นะ

กรวด

ในเมื่อ
เป็นแบบนี้
ก็จะ
บอกให้
เธานูญ

พวกเธอ
จงฟังกัน
ให้ดีๆ

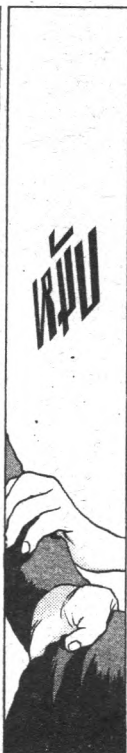
คะ...คุโรตะซึ่ง
ลืมเรื่องที่พูด
ตะกั้นแล้ว
รีไ

พูดไปตอนนี้
ก็เกลียดล่อม
ไม่ได้ทรอก

ทนวกทุ
ไม่พูดตอนนี้
แล้วจะพูด
ตอนไหน

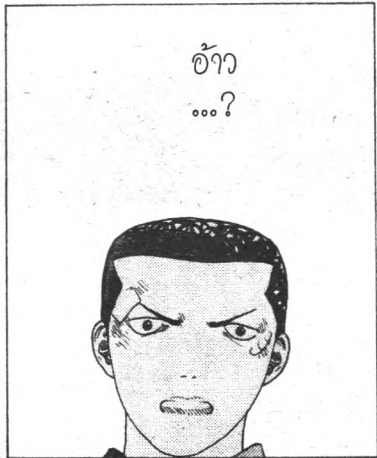
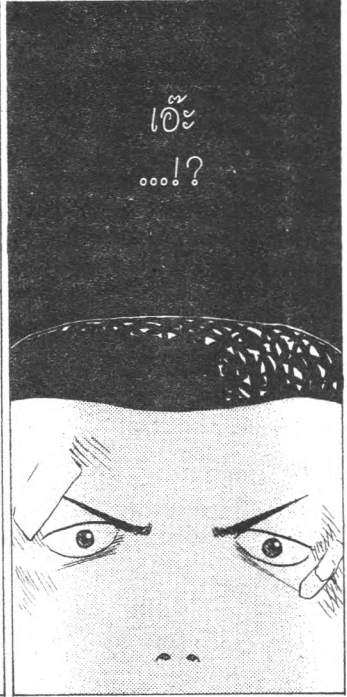
พี่น้อง
คนที่ขับไล่
พวกเด็กเกเร
ที่สวนสาธารณะ
โซเคียวไป
คือ...

ปล่อยมือซะ
เด็กคนนั้น
เธอไม่ชอบ

มัน เหมือนกับ ได้อวดนะ เลยไม่ค่อย ยากบอก

แต่ถ้า ความแตกแล้ว ก็คง ช่วยไม่ได้มั้ง ...

ทว่า ...

นึกแล้ว ว่าต้อง เป็น แบบนั้น

ประธาน นักเรียน พี่ว้า ได้จริงา

ขอบ คุณ คะ รุ่นพี่ สีตะ !!

รุ่นพี่สีตะ เท่ ระเบิด !!

สมกับ ที่เป็น ประธาน นักเรียน !!

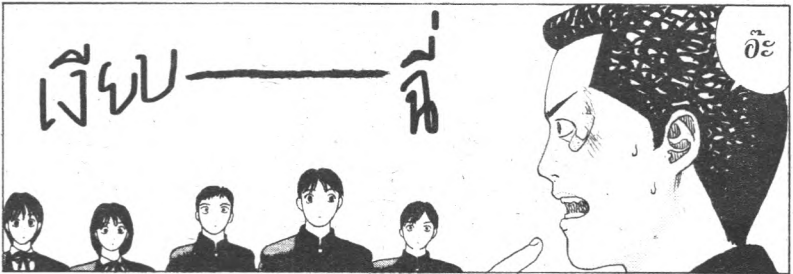
เฮ้ ...

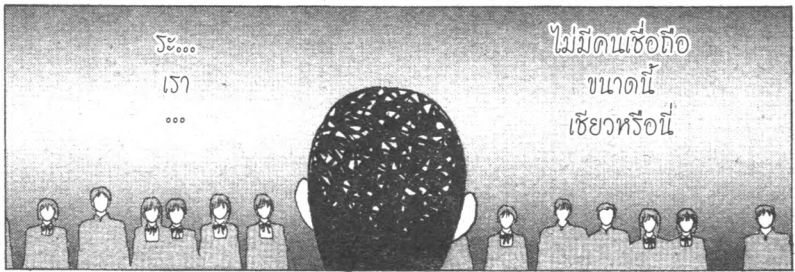
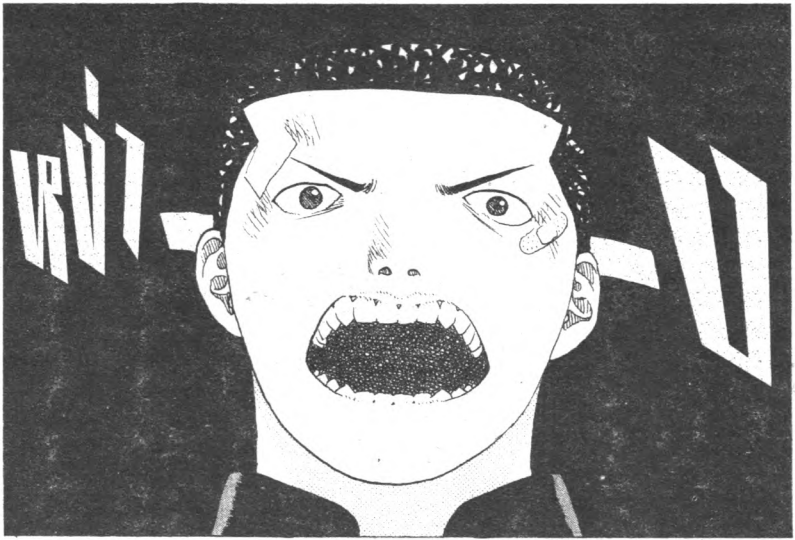
ฮือ ... เฮ้อ ...

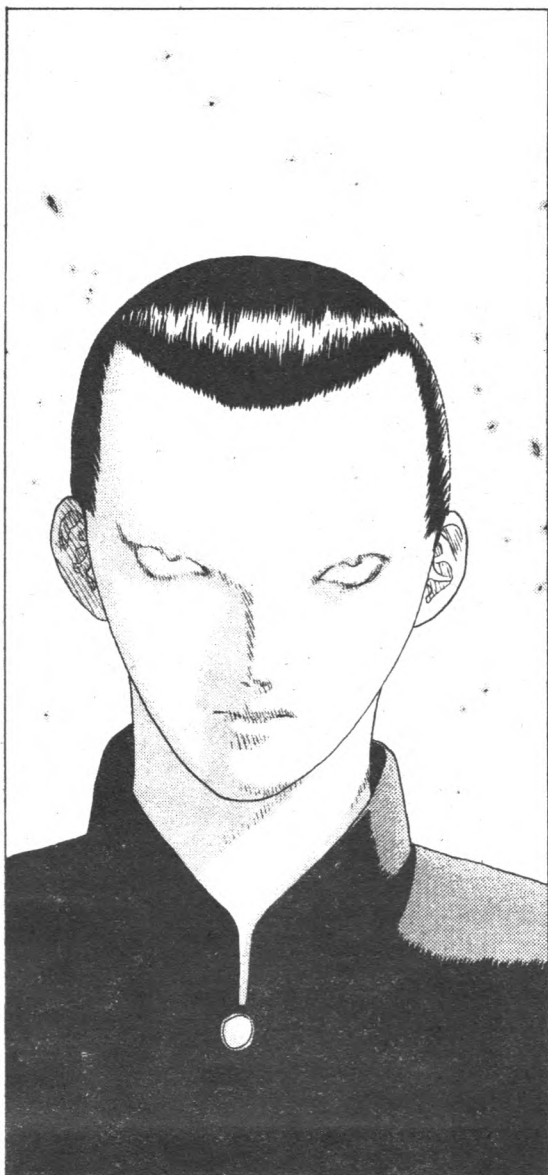

ปิดโร่เอีย เดี่ยว ก่อน สิ

คนที่ขับไล่ พวกเด็กเถร ในสวนสาธารณะ โซเคียว คือพวกฉัน ดังทากล่าว

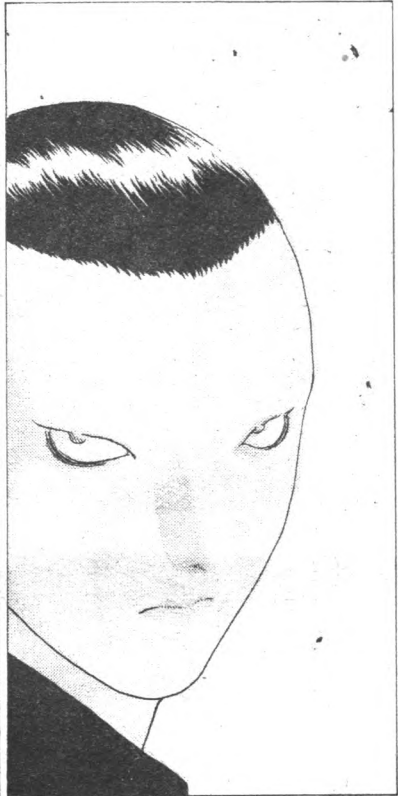
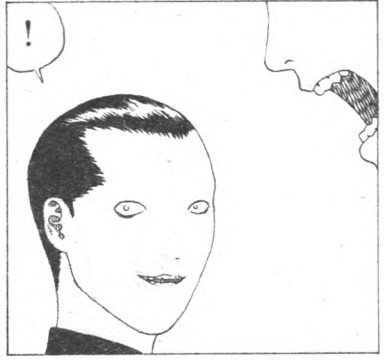

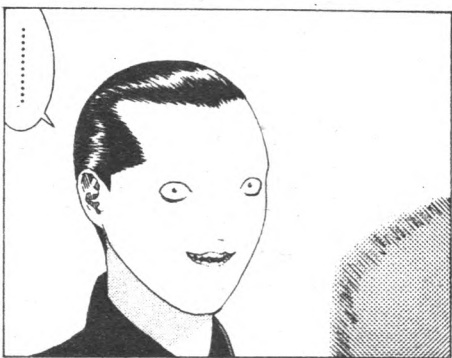
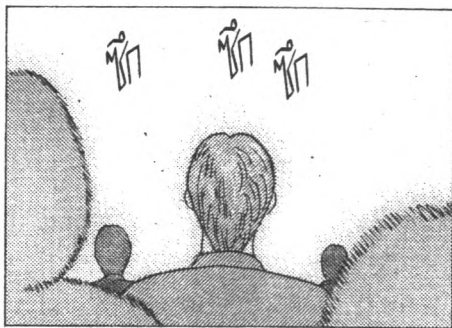

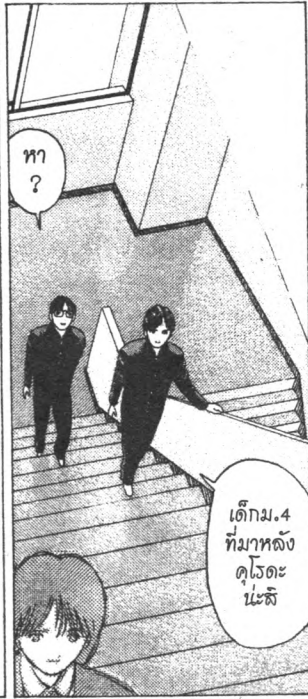

ถ้าไม่ทำให้
คิดอย่างนั้น
ชื่อเสียงในฐานะ
ประธานนักเรียน
ของฉัน
มันจะดับขึ้น
เทร

การขับไล่เด็กเกเร
ในสวนสาธารณะ
ไซเคียว
เป็นเรื่องราว
ที่เพอร์เฟ็คท์
สุดยอดเลย
ว่ะนะ!

มันก็จริง
แต่ว่า
...

รุ่นพี่
สี่ตะ
!

ได้ยิน
แล้วละ
รุ่นพี่
สี่ตะ
!!

คนที่ขับไล่
ตัวแสบ
ในสวน
ที่แท้คือ
รุ่นพี่
สี่ตะ
!!

ได้ด้นมาก
ขนาดนั้นเนี่ย
รุ่นพี่
ยอด
จริงๆ เลย

คงเห็น
พวกเขา
กำลังลำบาก
จึง
ช่วยเหลือ

ทำยังไง
ถึงขับไล่
ไปได้ตะ
!?

ไปที่สวนสาธารณะ
พูดคุยกันให้รู้เรื่อง
โดยตรงเลย
เสร็จแล้วเดาก็ยอมเข้าใจ
ความสุจริตใจ
ใช้ได้ผลนะ

โฮโฮ
รุ่นพี่
กล้าดีจัง

เป็นไง
เห็นรึยัง

ทำที่
ที่เหมือนกับ
มอของดูซีวี
แบบนั้น
ซึ่งที่นั่น
ต้องการติด
การที่ทุกคน
คิดว่าฉัน
เป็นคนจัดการ
เด็กเกาะ
ในสวนสาธารณะ
ไซเคียว
จนราบคาบ
แม้มันจะเสี่ยง
อยู่บ้างก็ตาม

แต่ว่า...
อีกฝ่าย
เป็นทิวโจท ม.4
ที่น่ากลัว
คนนั้นนะ
จะบอกให้

ไม่จบ
แค่เสี้ยว
อยู่ข้าง
หอคอย

ซี
เป็นห่วง
จึงแนะนำ
!

นี่กว่า
ถ้าเป็น
รองประธาน
นักเรียนแล้ว
จะเข้าใจอะไร
ง่ายขึ้น
กว่านี้
เสียอีก

ฟังนะ
ต่อให้พวกมันยื่นกรานว่า
การกวาดล้างเด็กเกาะ
ออกจากสวนสาธารณะไซเคียว
จนเรียบร้อย คือผลงาน
ของพวกเขาตัวเองก็ตาม
กับคำพูดของฉัน
ซึ่งเป็นประธานนักเรียน

คนจะเชื่อ
ฝ่ายไหน?
แน่นอน
มันต้อง
ทางฉัน
อยู่แล้ว

อีกอย่าง
ที่ว่า
ทิวโจท ม.4
ที่น่ากลัว
อะไรที่
ก็แค่เด็กเกาะ
ธรรมดา
...

คง
ไม่ถึงกับ
เอาชีวิต
กันล่ะมัง

แสดง
ว่า
...

ยังไม่รู้
สินะ
...

เฮ้?
?

ครั้งหนึ่งในอดีต
เขาเคยถูกลม
พายุโคโรนา
ย่อยยับ
ในวันแรก
ที่ย้ายมา

เรื่องกวาดเด็ก
ขาดคุณ 250 คน
ในสวนสาธารณะ
ซีเอ็ยริราบ
ตอนนี้ก็ยังคง
ถูกพุดถึง

ยิ่งกว่านั้น
ยังไล่ต้อน
ครูแนะแนวพิเศษ
จนมุมจนเกือบจะ
กลายเป็นคนพิการ
แต่มีตำนาน
ความกล้าหาญ
ต่างๆ นานา

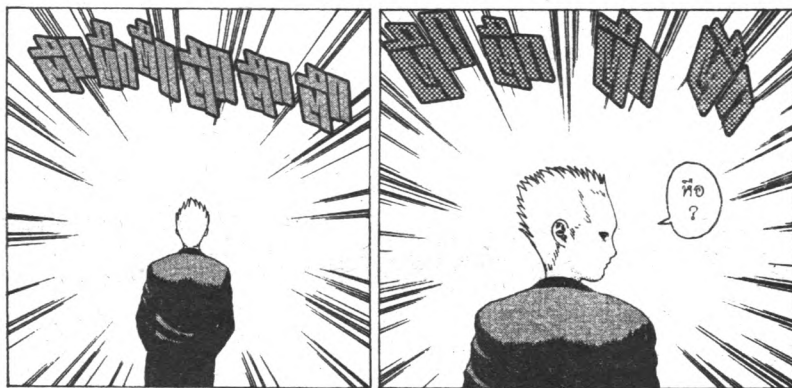
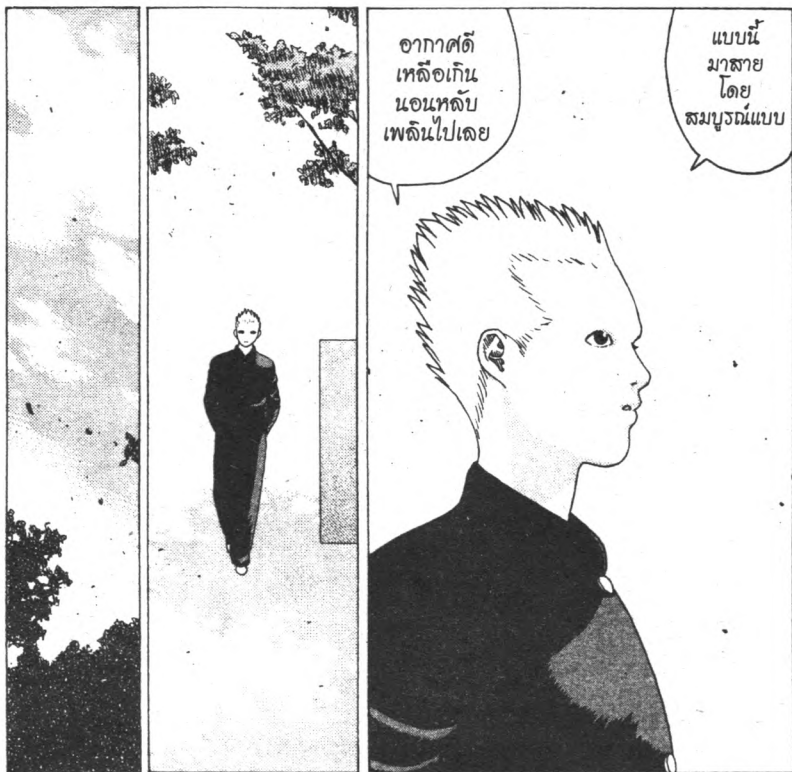
แหม...
แต่...
ถึงจะ
หยิ่งงั้น
...

เท่านั้นไม่พอ
แม้เป็นเพียง
ข่าวลือ
...

แต่
ได้ยินว่า
...

เคยฆ่าคนตาย
มาหลาย
คนแล้ว
โดยทำให้
เป็นเรื่อง
อุบัตินะ

ทาเค
ฮิสะ
คุง

ว่า

ฉันรอมาทตลอด
อยากพบ
อยากเจอ
ฮะเออ
ทาเคฮิสะคุง

ฮะ...
ฮะไร
ของแก
วะ
สติแตก
เรอะ
อย่าเข้ามา!
อ้วก
จะแตก

เมื่อวาน
พวกเรา
ได้ต่อสู้
กับพวกเด็ก
เลกมะเทรค
เกเร
เสเพล
ที่ส่วน
สาธารณะ
โซเคียว
โซมัย

พวกเรา
กับ
คิดานอั้ง
5 คน
ได้ต่อสู้
โซมัย

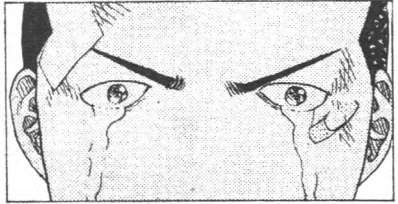
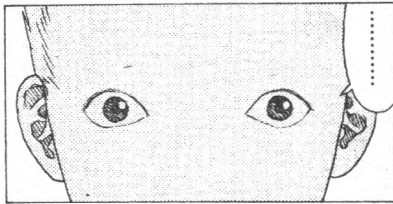
ทา ?

พูดอะไร
ของแก

ปัญหา
อะไร
งี้

เอา
เทวดา
ตอบมา
พวกเรา
ได้ต่อสู้
นะ นะ

ในที่สุด
หมอนี้ก็
เป็นบ้า
ไปแล้วจริงๆ
สินะ...

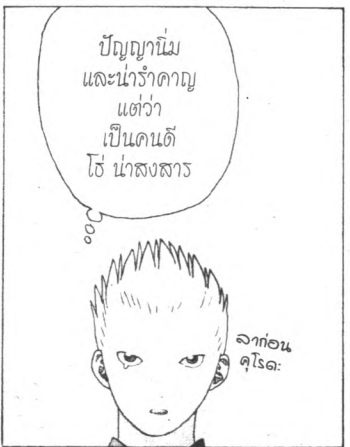
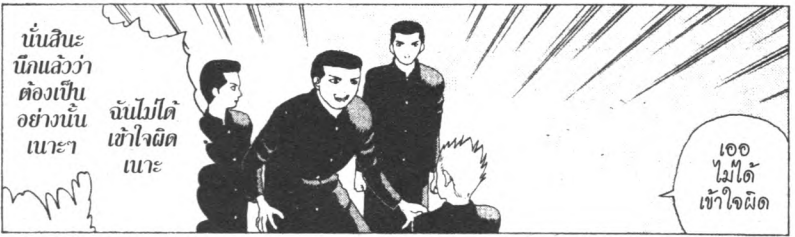
การต่อสู้เมื่อวาน
ค่อนข้างดูเด็ด
รุนแรงทีเดียว
สงสัยคงจะ
ถูกฟาด
ที่หัว

โธ่
น่า
สงสาร
...

เออ
ต่อสู้

ดีตาโนะซัง
กับฉัน
กับพวกแก
3 คน
กระทับ
พวกเด็ก
เกเร
จนละ

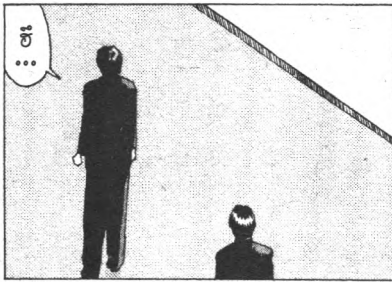

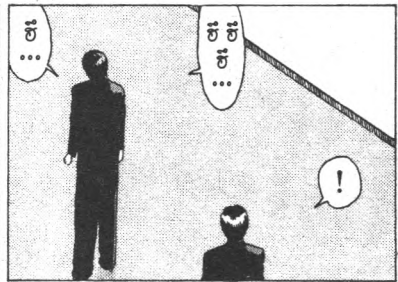

จะยังไงก็ตาม
ประธานควรบอกว่า
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
กับเรื่อง
ที่สวนสาธารณะ
ไซเดียว
ก่อนที่เรื่อง
มันจะบานปลาย

เด็กอยู่กับพวกนั้น
เร็วเท่าไร
ยิ่งดี

ซี...
...

ซี...
...

ซี...
...

!

นี่
โคชิเดะ

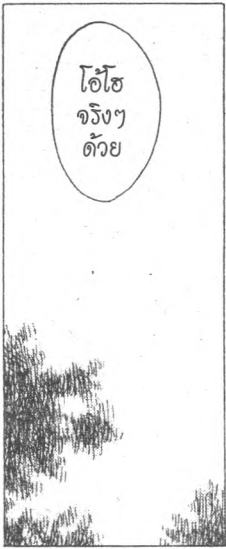
ซัดหัวโจกวิกลจริต
เจ้าปัญหา
กับกวาดล้างเด็กเกเร
ในสวนสาธารณะ
ไซเดียว...
ในฐานะ
ประธานนักเรียนแล้ว
ไม่มีผลงานอื่น
ที่พิเศษกว่านี้หรอก

ไม่ติด
แบบนั้น
หรอก!!

ACT.
16

มือ
อุบารห์
ที่
ดับ
ดลาน
เข้าใกล้
!!

ไอ้โฮ
จริงๆ
ด้วย

ไม่อยากจะเชื่อ
เด็กแถว
ที่มั่วซุ่มกันอยู่
ขนาดนั้น
หายหัวไปหมด
ในพริบตา

ขนาด
เรียวกะ
ยังเลี้ยง
สวนนี้

แหงอยู่แล้ว
เพราะฉัน
มีความมั่นใจ
แค่หนึ่งต่อหนึ่ง
...

ไม่คิด
ต่อสู้กับคน
มาก
ขนาดนั้น
ตามลำพัง
หรอก

รุ่นพี่สตีเฟ่นี่
เก่งนะ
ทำเรื่อง
เหลือเชื่อ
แบบนั้นได้

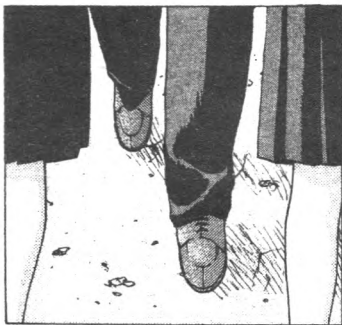
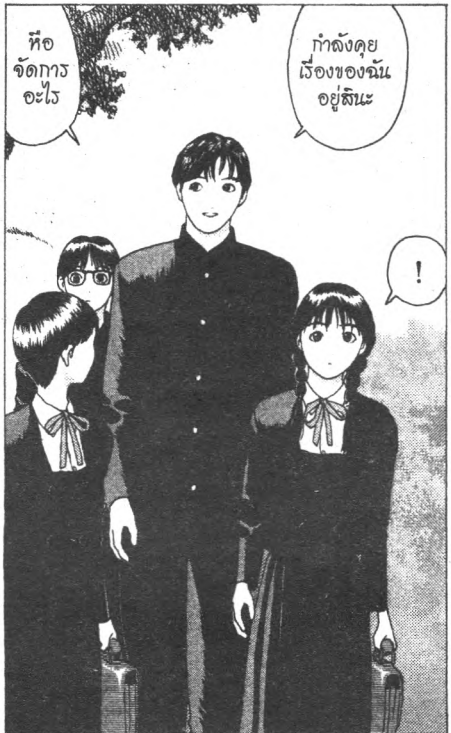
อืมมม

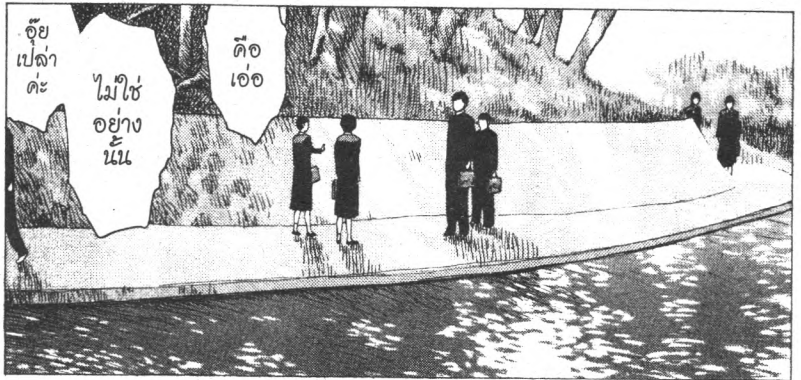

อะไร

แต่คนเดียว
ขับไล่ได้มาก
ขนาดนั้นได้
...

ซ็อนเน
ยังไง
ฉันก็
เชื่อไม่ลง
...

ฉันเองก็คิดแบบนั้นอยู่เหมือนกัน

ฉันไม่ชอบการใช้กำลังนะ

ไปก่อนนะ

ประธานนักเรียนมีหลายอย่างต้องทำแต่เช้า

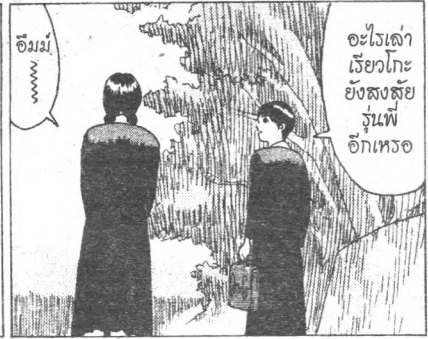
คะ ขอบคุณจิวว้าคะ

สมกับที่เป็นรุ่นพี่สิจ๊ะเนาะ

ยอดมาก

.....

อืมมม

อะไรได้เร็วโกะยังสงสัยรุ่นพี่อีกเหรอ

มันแปลกนี่นา

แต่พูดคุยกันเฉยๆ ก็ทำให้เด็กเกรงมากมายนั่น ยอมเข้าใจเนี่ย...

ถึงได้บอกว่ามีเป็นเรื่องที่ดูท่าทางทำไม่ได้ แต่ถ้าเป็นรุ่นพี่สิจ๊ะละก็ ชูยเลชูยจัดการโหด

เออ... งั้นแหละ

๒๕ อึ้งเลอจุงนี่มันอะไรของเธอจ๊ะ

ฮะ...
...

ไปโรงเรียน -

ชะ...ใช่แล้ว
ที่จริงพวกฉัน 3 คน
ล้มได้แค่หนึ่งคน
เท่านั้น
แหละ

คิดانوซัง
คนเดียว
ล้มได้
กว่า
20 คน
นะ
จะบอกให้

คิดانوซัง
ไม่มีทางทำ
เรื่องแบบนั้น
นะ

นึกแล้ว
ว่าต้อง
โกหก

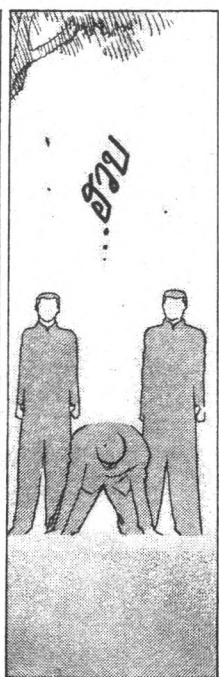
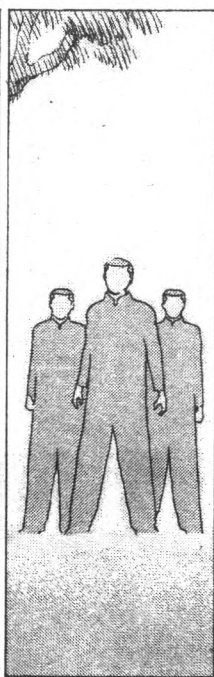
อืม
นั่นแหละ

แต่ว่า
ถ้าเป็น
เค้า
ก็น่าจะ
จริงมั้ง

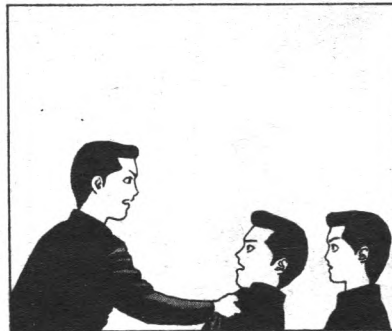
ไปโรงเรียน
ดีกว่า
ช่างหัว
คนโกหก

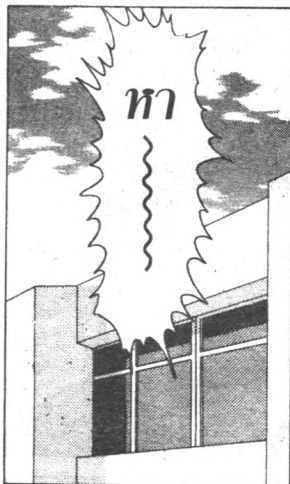
ฮือ

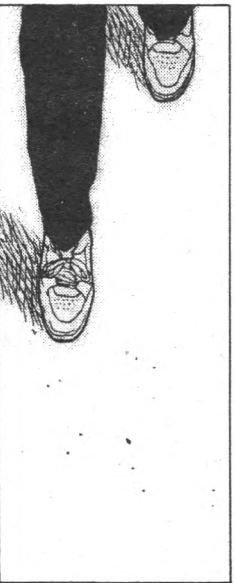
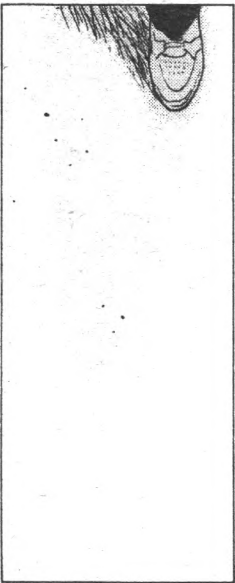
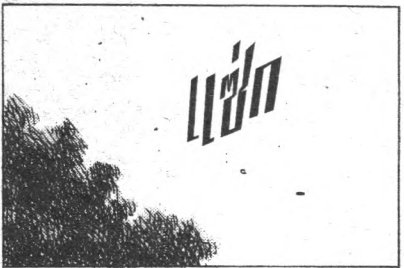
...ฮือ

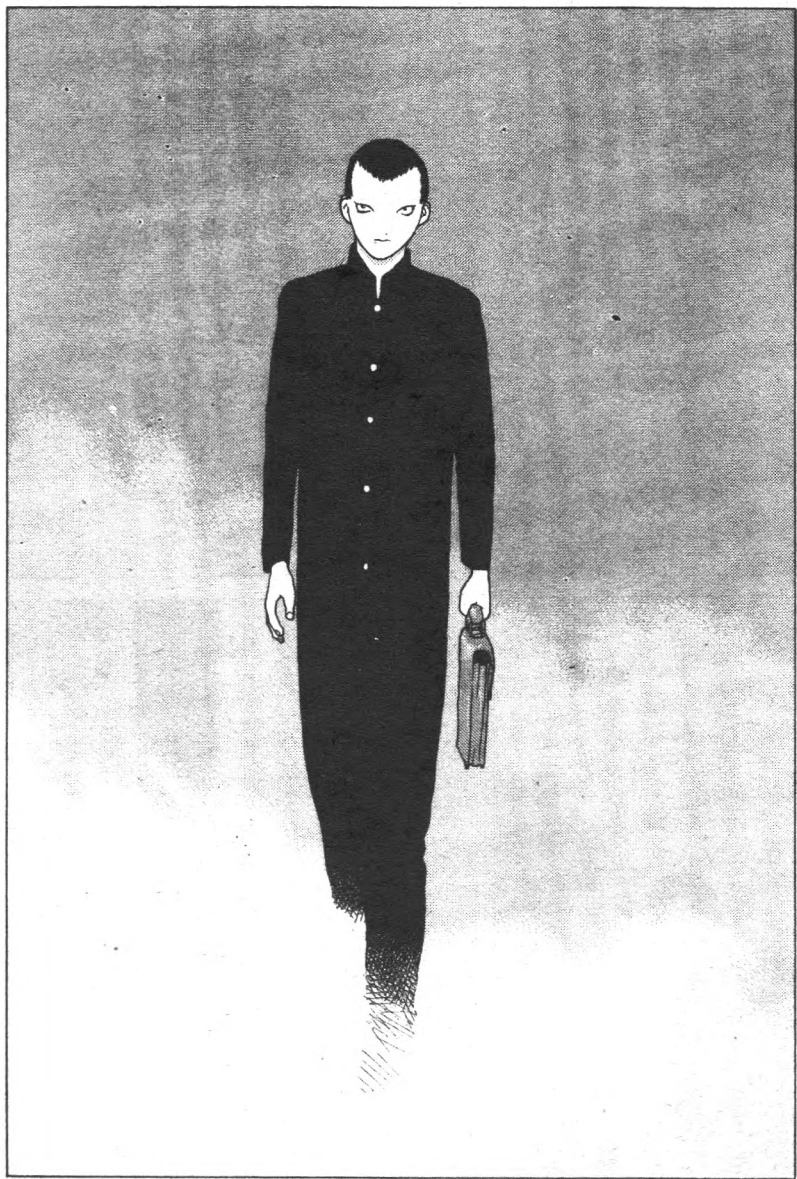

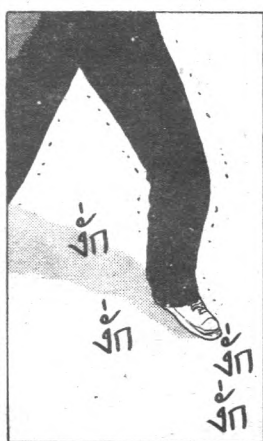
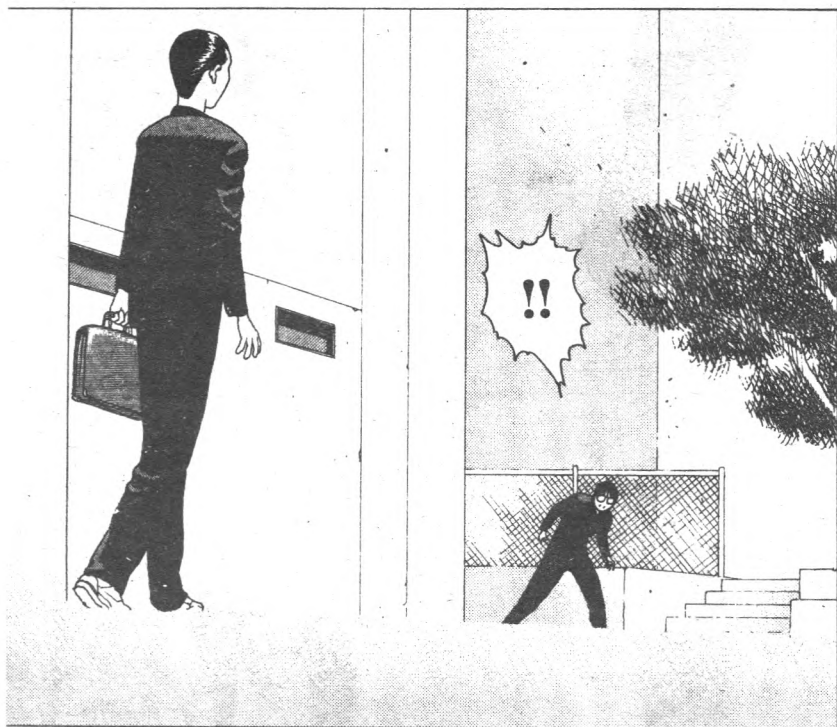

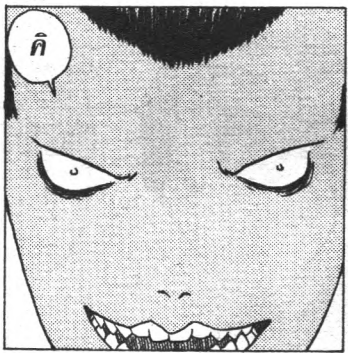
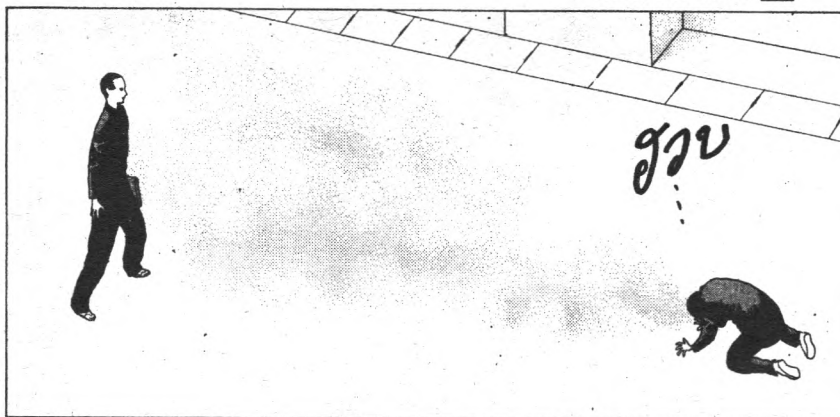

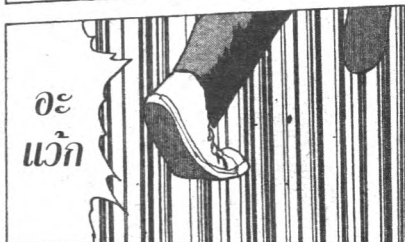
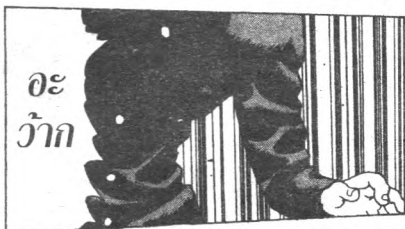
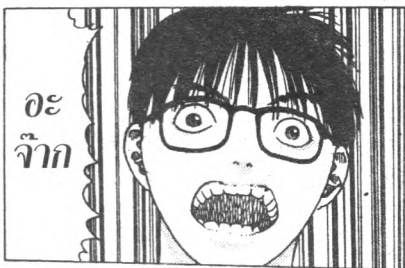
คิ
ฮาด
เซี่ย

จาม
สองครั้ง
เดี๋ยว
มีคน
ในเทาอยู่
...

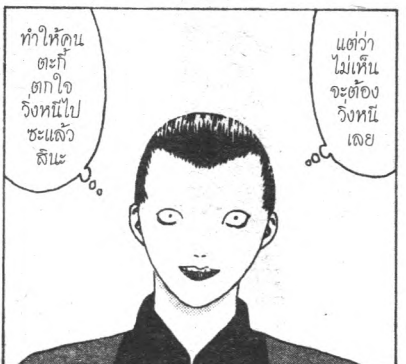
แต่กรณี
ของเรา
ถูกเนทา
ตลอด
ทั้งปี
อยู่แล้ว

หรือว่า
เป็นหวัด
แรกนะ
...

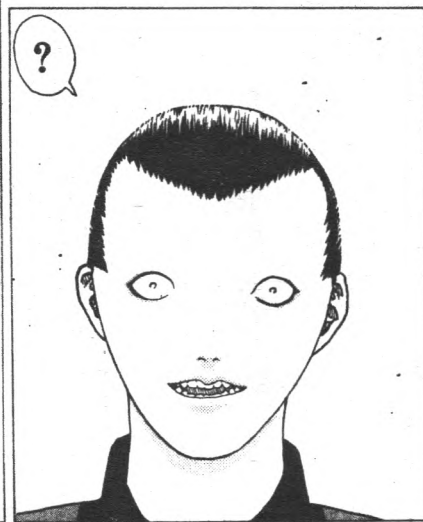
อาจไซ
ไอ้ที่เรียกว่า
กำลังภายใน
ของวิชา
มวยจีน

ทำทาง
มันจะน่ากลัว
กว่าคำรำลึก
เสียอีก

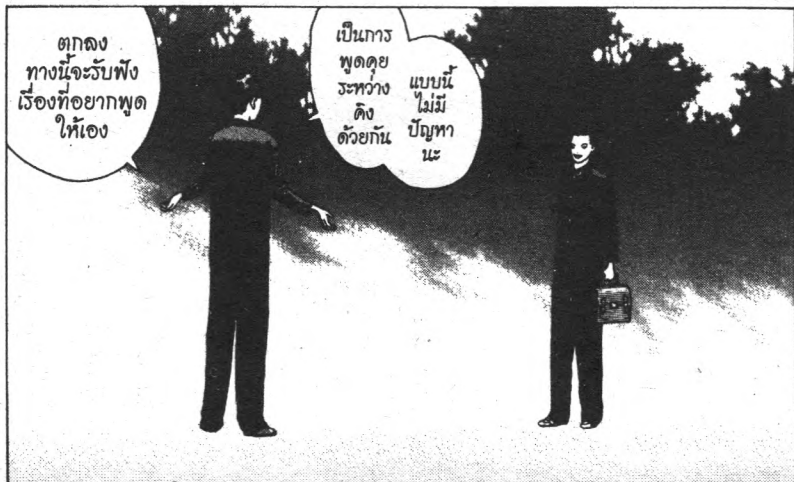

ทำให้คุณ
ตะกั
ตกใจ
จึงหนีไป
ซะแล้ว
สินะ

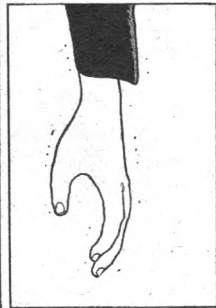
แต่ว่า
ไม่เห็น
จะต้อง
จึงหนี
เลย

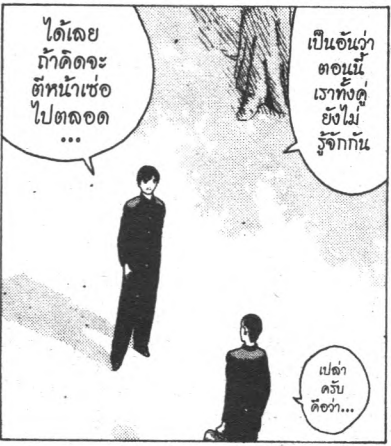

ถึงได้บอกว่า
บางทีคุณ
อาจจำคนผิด
ไฉนละ

เรื่องที่คุณ
กำลังพูดอยู่
ผมก็
ไม่ค่อยเข้าใจ
...

.....

ได้เลย
ถ้าคิดจะ
ตีหน้าเซอ
ไปตลอด
...

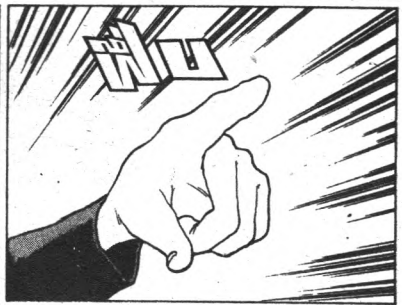
เป็นอันว่า
ตอนนี้
เราทั้งคู่
ยังไม่
รู้จักกัน

เปล่า
ครับ
คือว่า...

ขอ
นับถือ
ในความ
รอบคอบ
ของแก

คราวนี้
แก
เป็นฝ่าย
ชนะ

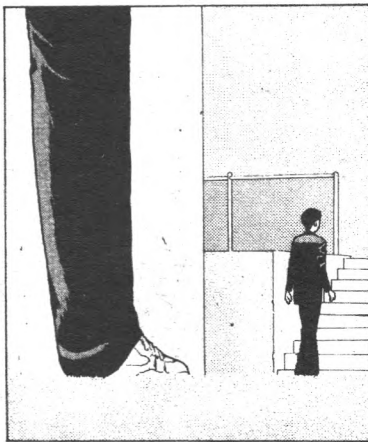

คนอะไรไม่รู้
กวนโอ๊ยซะมด

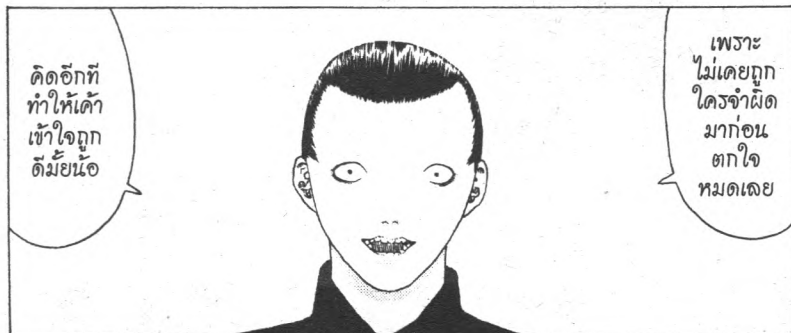
...

เพิ่งจะเคย
ถูกทำให้
อับอายขายหน้า
ขนาดนี้
เป็นครั้งแรก

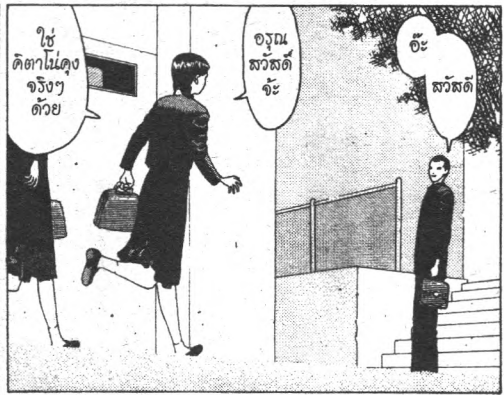
คนอะไรไม่รู้
แย่จิง
จำคนผิดแล้ว
ยังไม่ยอม
เข้าใจ

ดูจากที่พูด
ท่าทาง
เป็นเรื่อง
สำคัญมาก
ทีเดียว
แต่หวังว่า
จะไม่เกิดอะไร
ผิดพลาด
เพราะเรื่องนี้
นะ

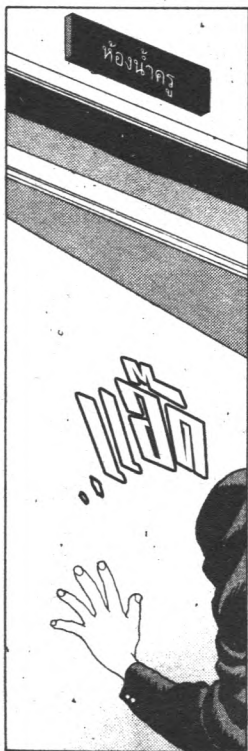

ติดอีกที
ทำให้เค้า
เข้าใจถูก
ตั้มย่น้อ

เพราะ
ไม่เคยถูก
ใครจำผิด
มากจน
ตกใจ
หมดเลย

ประธาน ...

จะ...รู้ได้ไง ว่าอยู่ที่นี่นะ ...

เฮอะ มันอ่าน ความคิด ของแกออก

ถ้าเป็นห้องเรียน อาจถูกไล่ตาม เกมไม่ได้ โดนทำร้าย ขนาดที่ต้องวิ่ง เข้าไปหลบในห้องพัสดุ ...

แต่ถ้าเป็น ห้องพัสดุ มันเองก็คงจะ หลับเคียง แกคงคิด อย่างนั้น

ไอ้โฮ...
ถูกแฝง
เลย
...

แต่รู้ได้ไงว่า
เป็นห้องแรก
ที่ติดประตู
...

ก็ห้องในสุด
มันรู้สึกเหมือน
ถูกซ่อนจนแหม่ม
ไม่ชอบ
ไม่ใช่เหรอ

แบบเดียวกับที่
พวกคนขี่ชุดลาด
ชอบนั่ง
ใกล้ประตู
เวลาเข้าร้านกาแฟ
ไงล่ะ

เล่นซ่อน
ไปโดย
สมกับที่
เป็นประธาน
.....

แหม่ม
...

แล้ว
เป็นยังไง
บ้าง

ฮะ
... ดิว

หลังจากที่
ใครบางคน
เสร็จจตุระแล้ว
มันแหม่มจริงๆ

ไม่ใช่
เวียงนั้น

ฉันแหม่มว่า
ตอนที่
ถูกกระแทก
กระเด็น
เป็นยังไง
ตึงทาก

เอ่อ...คือ
ตอนที่หมอนั้นตะโกน
ส่งเสียงประหลาดๆ
มันเหมือนกับมีไฟฟ้า
วิ่งเข้ามาทั่วตัวผม
...

นั่น
สะท้อน
จนแรง
อยากบอก
ใครเชียว
...

พอได้สติ
ผมก็กระเด็น
ออกมาสอง
สามเมตรแล้ว
...

อืม...
เป็นอย่างนั้นนี่เอง
นำพลังงานที่กักเก็บไว้
ออกมาใช้
สร้างแรงกระตุ้น
ร่างกายอันแข็งแกร่ง
ของโคอิเดะ
ด้วยเสียงตะโกน
...

ทำให้ตัว
โคอิเดะ
รู้สึก
ถึงการ
กระทบ
กระเทือน
อย่างรุนแรง
ขนาดที่
เจ้าตัวเอง
ยัง
สำคัญผิด

ไม่ใช่
วิชาการบี
หรือการ
สะกดจุด
แต่เป็น
กลโกง
ต้มตุ๋น
ประเภทหนึ่ง
สินะ

แต่ว่า
สิ่งนั้น
กลับนำไปสู่
ความน่ากลัว
ของมัน

มันใช้วิธีการที่ง่าย
และได้ผลที่สุด
ทำให้โคอิเดะ
หือหด
ในสภาวะการณ์
แบบนั้น

คิดถึง
ความชาญฉลาด
แกมโกง
บวกกำลัง
ที่แท้จริงแล้ว
คงไม่ผิดแน่

ทำ
ทาง
...

จะมี
คู่ต่อสู้
ที่น่าเกรงขาม
เป็นศัตรู
ซะแล้ว

นั่นนะสิ
ตอนนี้
ยังทันเวลา
เลิกดีกว่า

ก่อนที่เรื่อง
จะบานปลาย
มากกว่านี้

หายไป
แล้วละ

ฉัน
ประกาศสงคราม
ต่อหน้ามัน
ไปแล้ว

ทำ

อะ...
ผมไม่ได้
เถียงชื่อ
ด้วย
ใช่ไหม

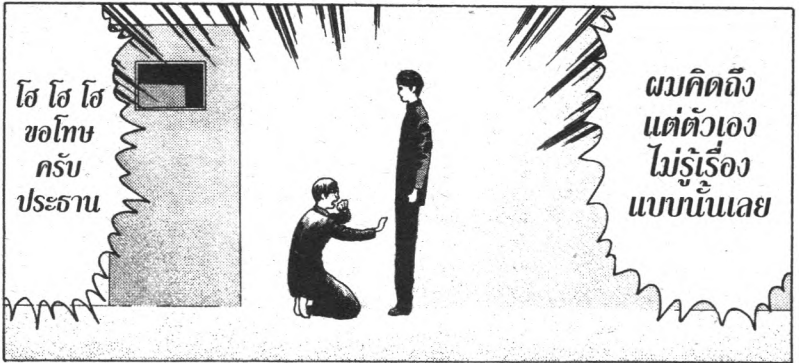
แต่เจ้าหัวใจกัน
โกรธจัด
กับเรื่อง
ทำทางที่ถูก
ของแกมากกว่า

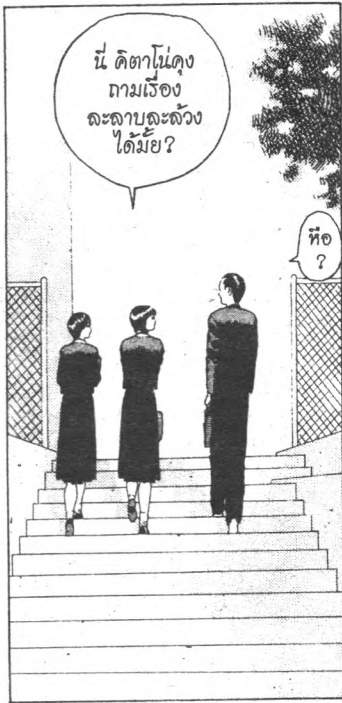
อย่าว่าแต่
ฉันแต่
มันบอกว่า
อย่างแก
ก็ยกโทษ
ให้ไม่ได้

ฉันเคยบอกไปว่า
ฉันจะต้องแก
ฉันจะเป็น
คู่ต่อสู้ให้เอง

ดังนั้น
จึงตากอยู่
ในสภาพที่
ทำสงคราม
กันแล้ว

นี่ ดิธานันต์ดู
ถามเรื่อง
ละครบละล้ง
ได้มั๊ย?

หือ
?

เมื่อ
วานฉัน
ดิธานัน
ตุง

มีเรื่องชกต่อย
ทะเลาะวิวาท
กับเด็กเกเร
มากมาย
ในสวนสาธารณะ
โซเดียว
ริเปล่า?

เอ๊ะ?
อะไรนะ

?

ฉันไม่
ทำเรื่อง
แบบนี้
หรอก

นั่นแหละ
อย่างที่
ดิธ
ไว้
เลย

ดิธานันต์
ไม่ชอบ
ชกต่อย
นี่นา

ฉันไปเก็บขยะ
ในสวน
สาธารณะ
โซเดียว
แต่ทำไม่ได้
ทะเลาะวิวาท

อืมม
ถ้าเป็นเรื่องที่
ประธานนักเรียนพูด
เป็นความจริงจริง

บอกแล้วไงละ
ว่าจริง
งูแพ้สิดะ
ไม่ใช่คน
ประเภทที่
ชอบโกหก

เรื่อง
อะไร
หรือ

มีเด็กเกาะ
มามั่วสุม
กันแต่มี
สองสาวชาวนะ
ใช่เดียว
มั๊ย?

อ้อ
อ้อ

เด็กนักเรียน
เซตุด
เลยเดินผ่าน
ไม่ได้
ลำบากกันนะ

แล้ว
ประธาน
นักเรียน
ชื่อสีตะ
ก็ขับไล่
เด็กเกาะ
พวกเนไป

แกมยังฝ่าฝูงเด็กเกาะ
ไม่รู้ก็สู้คน
เข้าไปคนเดียว
และจบปัญหาได้
ด้วยการพูดคุยกัน
เฉยๆ

เซอ
เรื่องนี้
รีเปล่า
?

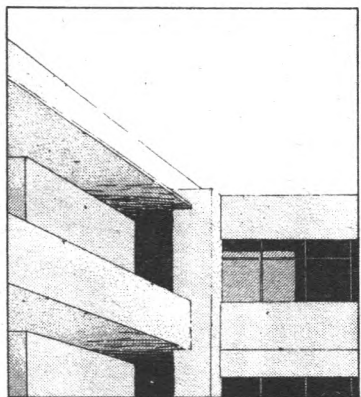
พรวาท

คะ...
ดิทานั้น
ดุง?

เพื่อทุกคนแล้ว
สามารถ
ทำเรื่องแบบนั้น
ได้นะ
เป็นคนเท
น่านับถือ
เหลือเกิน

อ้อ
อ้อ

แน่นอน
ถ้าปะทะกัน
ตรงๆ
ทางเราจะ
เป็นฝ่ายแพ้
...

เวลาแบบนี้
ควรใช้สูตร
โจมตี
จุดอ่อน

จุด
อ่อน
...?

ขั้นแรก
คือตี
คนรอบข้าง
ของมัน
ให้แตก

ต้องกำจัด
กำลัง
สำรอง
ก่อน

คน
รอบข้าง
เหรอ

เท่าที่เห็น
ไม่ได้เป็น
องค์การ
ที่มีคน
เยอะแยะ

ไม่ใช่
เวลา
มากนัก
หรอก

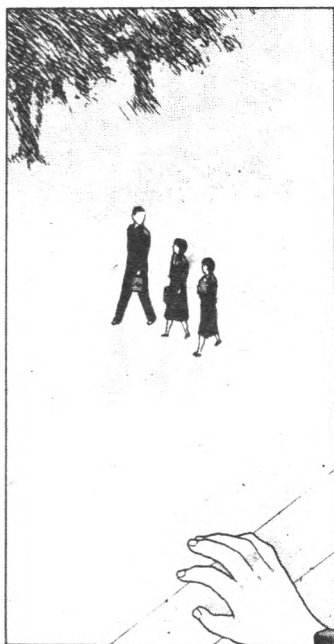
ทำให้
เสียเพื่อน
ที่มีน้อยนิด
ไปที่เดียว
เลย

ในแง่
จิตใจแล้ว
คงจะซ็อก
แทบบ้า

นะ...ผม
เหมือนกัน
ตอนนี้
ถ้าถูกประจานทั้ง
ละก็
มีชีวิตอยู่
ไม่ได้แน่

!

ลของ
ดิด
อูซี่

จะเป็นแฟน
หรืออะไร
ไม่รู้หรอก
แต่ถ้าหมอนั้น
คบหากับผู้หญิง
มีหน้าซ้ำ
ยังเป็นสาว
หน้าตาน่ารัก
ทีเดียว
ทำทาง
สนิทสนม
กันด้วย
...

ถ้าเป็นแก
จะดิดยังไง

ดิด
ว่า

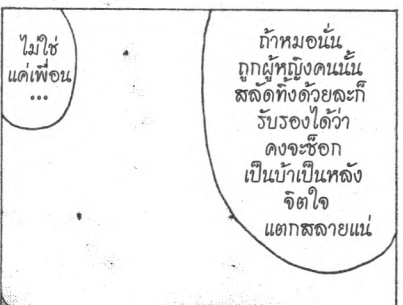
น่า
อิจฉา
...

แต่ฉันยึดหลัก
ไม่เอาคนบ้า
มาเป็นคู่

อ๊ะ
ขอโทษครับ
ขอโทษ

ผมจะ
คิดให้ดี
กว่านี้

ไม่ใช่
แต่เพื่อน
...

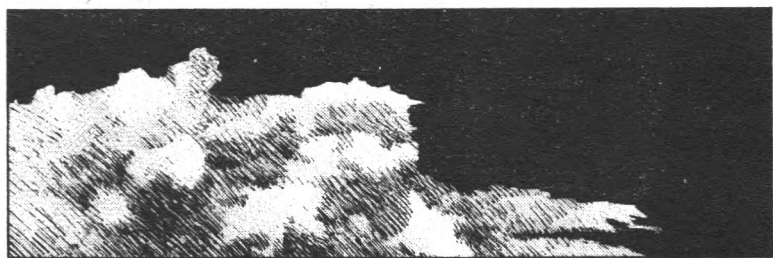
ถ้าหมอนั้น
ถูกผู้หญิงคนนั้น
สลัดทิ้งด้วยละก็
จับรองได้ว่า
คงจะซ็อก
เป็นบ้าเป็นหลัง
จิตใจ
แตกสลายแน่

เฮ้อ
...
ฮ่า
...

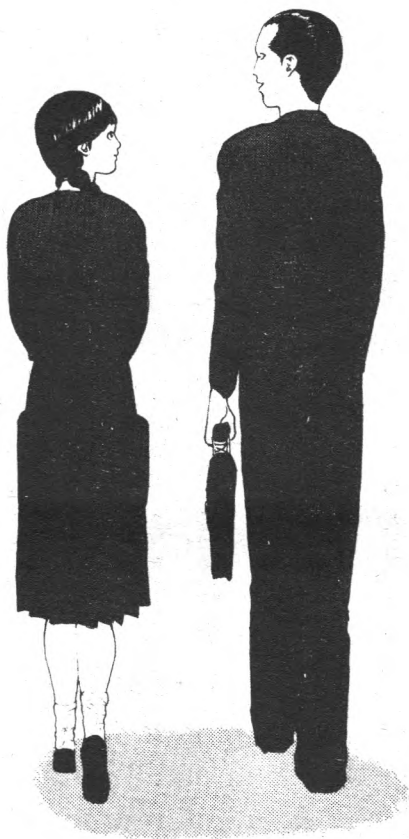
ลือ
เด่น
น่า
...

ACT.17

เรื่องอื้อฉาวของรักแรก!!

ทาเคฮิสะ ยูจิ ม.4 ห้อง 11

มีชื่อเสียงด้านต่อสู้ตั้งแต่ยังเด็ก ตั้งแต่อยู่ม.ต้น หลังจากที่ถูกพักการเรียนแล้วกลับมามีเรียน

ก็มีเรื่องชกต่อสู้กับหัวโจกนั้น แต่พ่ายแพ้ราบคาบ...

เลยจงรักภักดีต่อหมอนั้นนับแต่นั้นมา

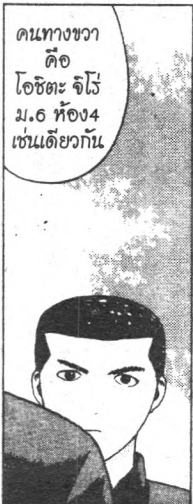
คุโรตะ เซดจิ ม.6 ห้อง 4

อย่างที่รู้ กันอยู่ เป็นอดีตหัวโจกของเซดจิ ถูกแย่งตำแหน่งไปในวันแรก ที่หัวโจกตนปัจจุบันย้ายเข้ามา ชอบไปโหนมาโหนกับลูกน้องสองคนเสมอ

ดูเหมือนจะติดสอยห้อยตามหมอนั้น เพราะความกลัว

คนทางซ้าย คือ โทดียวามะ โทริ ม.6 ห้อง4

คนทางขวา คือ โอชิยะ จิโร่ ม.6 ห้อง4 เช่นเดียวกัน

อ้าว สั้นๆ แต่เนี้ย

ครับ ไม่มีอะไรเขียนเป็นพิเศษเกี่ยวกับสองคนนี่

แต่ชื่อเต็มใช่ด ก็เหลือชื่อแล้ว

อิม...
ยังไม่ค่อยเข้าใจ
ความสัมพันธ์
ของมัมกำลัง
ของมัมอยู่ดี

ในพวกนั้น
ใครเป็น
เบอร์ 2

ตรงนั้น
คือข้อที่
ควรระวัง

ทาเคชิสะ
มีความ
สามารถ

ส่วนเคโรตะ
มีอิทธิพล
แต่ดูเหมือน
สองคนนั้น
จะขัดขา
กันเอง
เรื่องเบอร์ 2

ขัดขา
กันเอง
...

เป็นเรื่อง
ที่ต้อง
การเลย

เพราะ
ความ
จงรักภักดี
...

และความ
เกรงกลัว

คือสิ่งที่
ทรงพลัง
เขากว่า
หากรวมกันได้
จะเป็นปัญหา
ใหญ่ทีเดียว

ทาง
ผู้หญิง
เป็น
ยังไง

สิบ
รายละเอียด
มาหรือยัง
?

ครับ

สิบ
มาแล้ว

โคอิโซ
เรียวโกะ
ม.4
ห้อง 7

ที่บ้าน
สอนศิลปะ
การต่อสู้แบบเก่า
ตัวหลอนเอง
ก็ได้รับการฝึกฝน
มาจากพ่อ
ฝีมือเก่งกาจ
ทีเดียว

มีคนเห็น
หลอนอัด
ดูโรตะ
จนหมอบ
ตั้งหลายครั้ง
ด้วยครับ

ผลการเรียนค่อนข้างดี
เกิดวันที่ 11 พฤศจิกายน
เลือดกรุ๊ป B สูง 161 ซม.
น้ำหนัก 49 กก.
รอบอก 82 ซม.
ความสูงตอนนั่ง...

เดียว
เดียว!

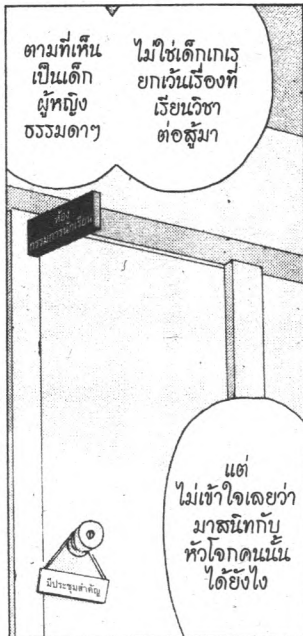
แกสิบ
จนถึงขนาดนั้น
ได้ยังไง

อ้อ แอบเข้าไป
ในห้องพักครู
ดูใบผลการเรียน
กับใบตรวจเช็ค
ร่างกายครับ

แบบ
นั้น
มันค่อนข้าง
เสี่ยง
ไม่ใช่เหรอ
...

ครับ
ผมพยายาม
สิบนะ

ตามที่เห็น
เป็นเด็ก
ผู้หญิง
ธรรมดาๆ

ไม่ใช่เด็กเกเร
ยกเว้นเรื่อง
เรียนวิชา
ต่อสู้นะ

แต่
ไม่เข้าใจเลยว่า
มาสนทนากับ
หัวใจคุณนั้น
ได้อย่างไร

วิชาต่อสู้
นั้นแหละ
จุดสำคัญ

อย่างเช่น
ถูกความแข็งแกร่ง
เบ็ดเสร็จเด็ดขาด
ของหมอนั้น
ดึงดูด

บางที
คงจะเป็น
แบบนั้น

อยากรู้จริงๆ
ผู้หญิงคนนี้
กับหมอนั้น
คงกันอยู่
รีปละนะ

อ้อ
เด้า
บอกว่า
ไม่ได้คง
กันเดี๋ยวนะ

ไปตาม
ใครมา
...

ได้อิโซ
เรียวโกะ
เจ้าตัว
เองครับ
ปฏิเสธ
เต็มที่เลย
...

ใช้มืออัน
สกปรกโสมม
หยาบคายต่ำช้า
ของคนอื่นๆ
ที่อยู่รอบข้าง
ทำให้สิ่งที่ทั้งคู่
สะสมมาทีละเล็กละ
น้อย
ด้วยความทะนุถนอม
สูงงอมแบบ
รวดเร็วเลย
...

ความรู้สึก
ที่ทั้งคู่
ต่างมีให้กัน
น่าจะ
กลายเป็น
เหมือนกับ
ความฝัน
จริงๆ
แล้ว

ชั้นแรก
ปล่อยให้
ออกไประยะ
...

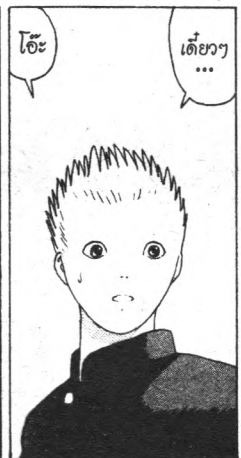
สองคนนี่
ดวงกัน
และ
ดีกัน
กันแล้ว

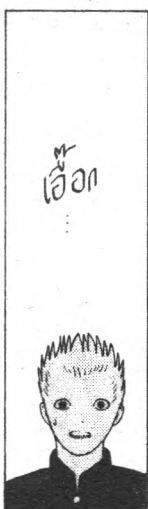

ฝ่ายชายคือ
หัวใจ
ที่คนพูดถึง

ข่าวลือ
คงจะ
แพร่สะพัด
ได้รวดเร็ว

ฮิ ฮิ ฮิ
ตากใจมี
?

กลัว
นิดหน่อย

ใช่เอ๊ย
เรียวโกะ
จัง
นี่เอง

ตากใจ
หมดเลย
...

อ้าว
?

หมูนี
เจ
ตอนเช้า
บ่อยนะ

แต่จะเข้าไป
ก็แค่
เมื่อก่อน
กับวันนี้ 2 วัน
เท่านั้นเอง

ดิทานโด้ง
มาเข้า
แบบนี้
เป็นประจำ
เลยเหวอ

เดี๋ยวเกอะ
มาพูดคุยกับ
ดิทานโด้ง
แบบสนิทสนม
ได้ยังไง

รู้รีปเลยว่า
เด้าคนนี่คือ
ดิทานโด้ง เซอิจิโงะ
หัวใจใหญ่
ของเซคิคุ

ลุ่มสี่ลุ่มห้า
เข้ามา
ตายได้นะ
จะบอกให้

แหม
ดูจขงเลย
ผมก็
สีทอง
ด้วย

หรือว่า
นายจะเป็น
เด็กเกเร

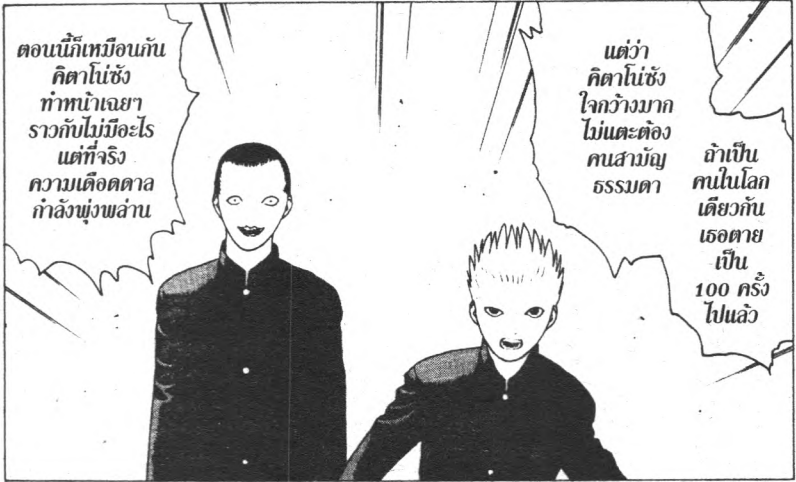
เซะ
?

อ
แวบเดียว
ก็รู้แล้ว

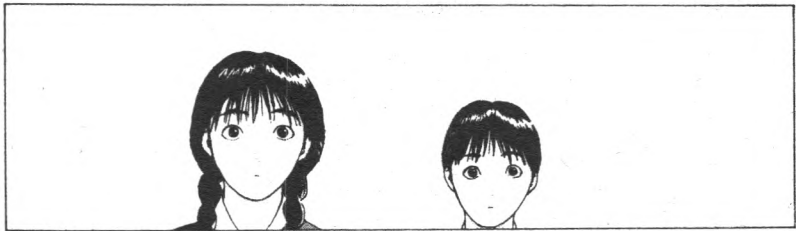
เห็น
ก็น่าจะ
เข้าใจนะ
ยัยใจ
!

ฉันกับ
ดิทานโด้ง
มีชีวิตอยู่ใน
โลกที่
แตกต่าง
จากคน
ธรรมดา
อย่าง
พวกเขา
!

ตอนนั้นก็เหมือนกัน
คิตาโน้ซัง
ทำหน้าที่เจ้านาย
ราวกับไม่มีอะไร
แต่ที่จริง
ความเดือดดาล
กำลังนุ่งพว่่าน

แต่ว่า
คิตาโน้ซัง
ใจกว้างมาก
ไม่ตะตอง
คนสามัญ
ธรรมดา
ถ้าเป็น
คนในโลก
เดียวกัน
เธอตาย
เป็น
100 ครั้ง
ไปแล้ว

คิตาโน้ซัง
นี่ก็
ลำบาก
แฉะ
เพื่อนที่
เข้ามา
คบหาด้วย
มีแต่คน
เข้าใจผิด
แบบเท่งนน

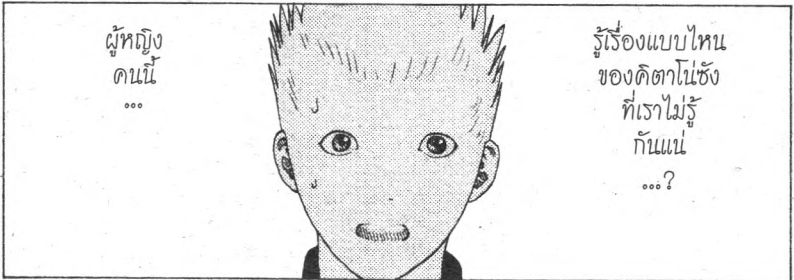
เซะ
?

!?

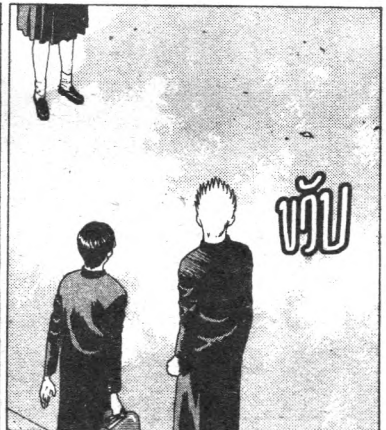
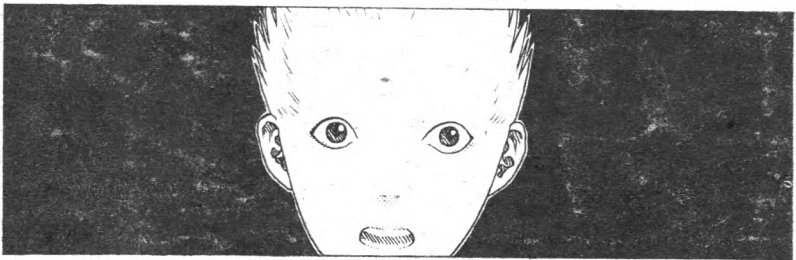

พูดอะไร
ของเธอ
คนที่
เข้าใจผิดนะ
เธอมากกว่า

ทั้งที่
ไม่รู้เรื่องของ
คิตาโน้ซังเลย
กลับไปซะ
!

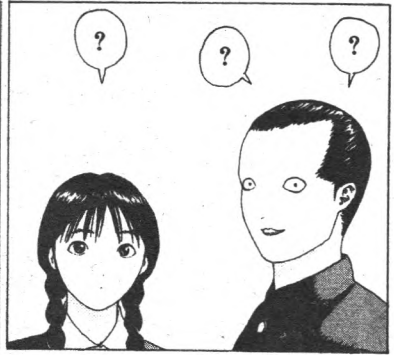

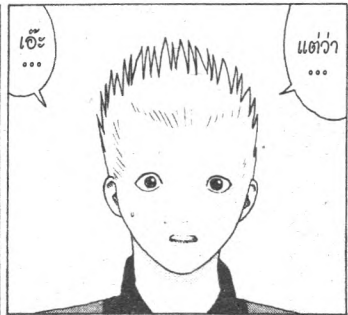

แต่เดี๋ยว
ในโรงเรียน
ลือกันให้เช็ด
...

อีกอย่าง
ทำที่ตะกั่วด้วย
ถ้าใช้เรื่อง
ทำของมัน
ก็พอจะ
เข้าใจ

อะไรนะ
ทำไม
เรื่อง
แบบนี้
กลายเป็น
ข่าวลือ
ไปได้ล่ะ

ทำที่
ตะกั่ว
นี่
เป็นยังง
ฉันไม่
ได้
ทำอะไร
เลยนะ

แต่ตะกั่วบอกว่า
รู้จักดิทาโนซัง
ที่ผมไม่รู้
...

ไม่ได้มี
ความหมาย
แบบนี้
ชะท่อย
อย่าคิด
ข้า

แต่ว่า
ที่คุย
เป็น
กันเอง
กับ
ดิทาโนซัง
ได้เนี่ย
...

ถ้าไม่
สนิทกัน
พอควร
คงทำ
ไม่ได้
หรอก
จริงมั๊ย
...

เรื่องนั้น
แค่
พวกนาย
เข้าใจผิด
ตั้งหากเล่า

ความจริง
ดิทาโนซัง
เป็นคน
อ่อนโยน
แบบที่ว่า ไป

ถ้ามาจาก
สายตา
ของแฟน
ดิทาโนซัง
ก็อาจ
เป็นคนธรรมดา
แต่...

ก็บอกว่า
ไม่ใช่
แบบนี้

ซี
...
ซี

สมกับ
ที่เป็น
หัวใจ
คนดัง

แต่กระจายข่าว
ตอนเช้าตั้ง
พอดถึงเวลาที่เจ้าตัว
มาโรงเรียน
มันก็แพร่สะพัดไปทั่ว
ทั้งโรงเรียนแล้ว
...

รวดเร็ว
จริงๆ
...

ดูสองคน
นั่นสิ...
ปฏิเสธหน้าแดง
แบบนี้
ใครเค้าจะเชื่อ

ไม่ว่าใคร
ได้เห็นแบบนี้
ทุกคนก็จะ
คิดว่าข่าวลือ
เป็นเรื่องจริง

แหม
อุตสาหะ
รู้ได้ว่า
สองคนนั้น
มีใจให้กัน
นะครัับ

เป็นผม
คงหมดหวังแล้ว
เพราะถูกปฏิเสธ
ชัดเจน
สมกับที่เป็น
ประธานนักเรียน

แกมัน
ซื่อป้อ
นะ

ถ้าลือกัน
ถึงขนาดนี้
ต่อให้อยากเจอ
ก็คงเจอกันยากขึ้น

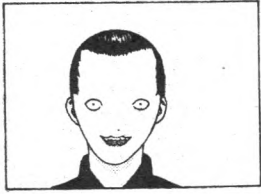
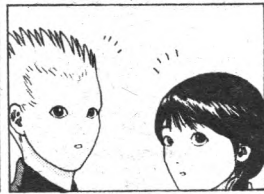
สองคนนั้น
จะต้อง
เห็นแก่กัน
ไม่ว่า
เต็มใจ
หรือไม่

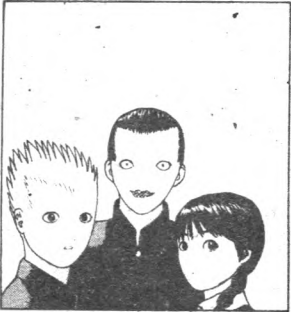
สังคมเนี่ย
ชอบข่าวลือ
กันจังเลย
นะครัับ
...

ข่าวลือเน
ปล่อยไว้
เฉยๆ
เรื่องมันก็จะ
ขยายความ
หนักขึ้น
เรื่อยๆ
เอง

ในไม่ช้า
สองคนนั้น
จะรู้สึกว่
ต่างฝ่าย
ที่ตก
เป็นข่าว
คือตัว
กวนใจ

เพราะฉะนั้น
จากนี้ไป
จะไม่มีข่าวลือ
แบบนี้อีก
...

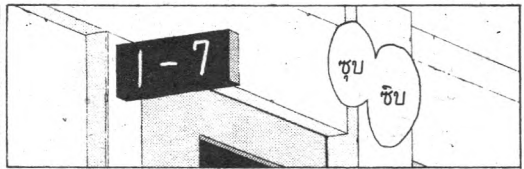
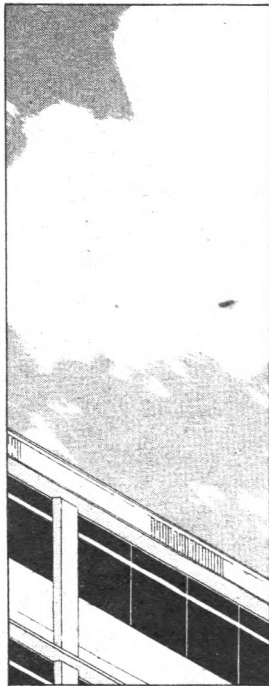

เดี๋ยวเถอะ
พูดอะไร
ของนาย
อย่า
พูด
เรื่องบ้าน
นะ

ไม่ต้อง
มาเอ่อ
แต่ข่าวลือ
ทุเรศฯ นั้น
ก็หนักจะตาย
อยู่แล้ว
อย่าเพิ่มเรื่อง
เทวโกลา
เข้าไปมากกว่านี้
นะยะ

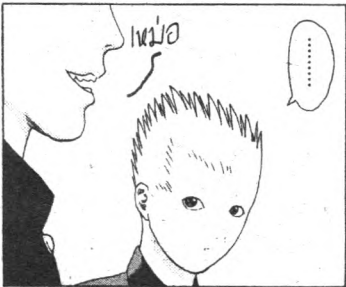
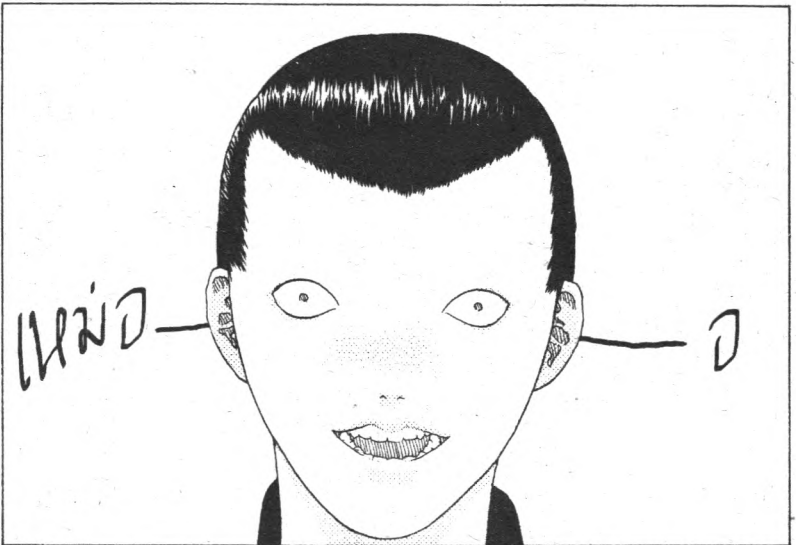

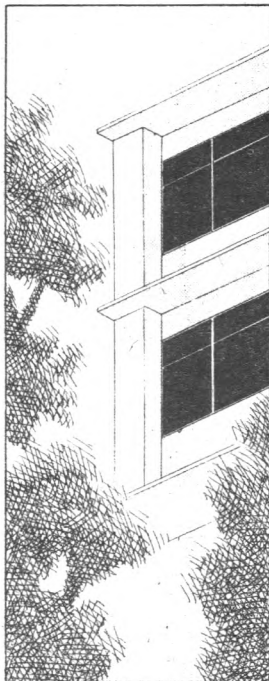

คุโรตะซัง
พอเสียที
เถอะ

ตัดใจ
จากผู้หญิง
คนนั้น
ได้แล้ว

ขึ้นไปโลกกว่านี้
คิดานอ้ซัง
จะกลายเป็น
ศัตรูจริงา

ยังไผเสีย
ก็ไม่มีหวังหรอก
สำหรับ
ผู้หญิงคนนั้น
นะ

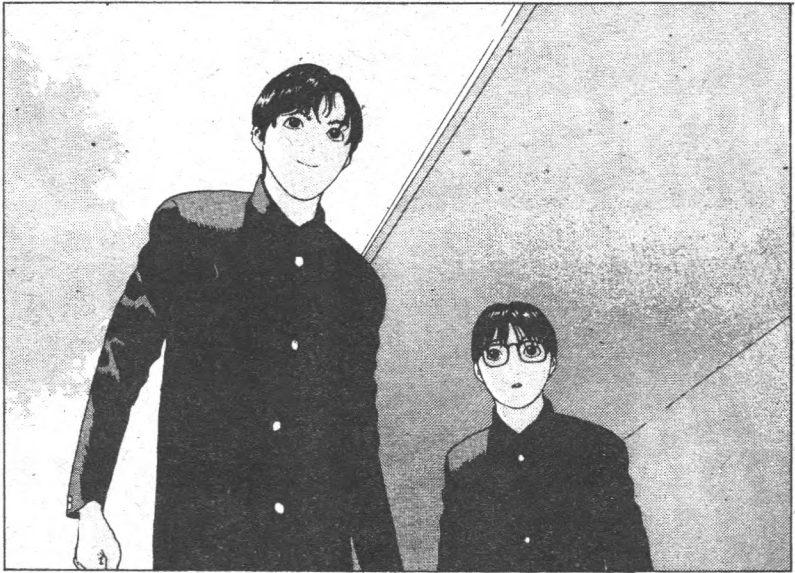
โอ๊ย
ทวนกู่

ต่อให้
เป็นศัตรู
กับ
คิดานอ้ซัง
ฉันก็จะ
ไม่
ถอนตัว
จากเรื่องนี้
เด็ดขาด

ถูก
ต้อง
...

คนที่จะ
ถอนตัว
ไม่ใช่แก
แต่เป็น
เจ้าหัวโปกนั้น
ต่างหาก

พิเศษท้ายเล่ม

สืบแสวงหาภาพฉากในเรื่องเทวดาหน้าใจด

ขอแนะนำภาพทิวทัศน์ของตำบลที่ใช้มาเขียน
ในเรื่องเทวดาหน้าใจดซ้กหน่อย แต่อย่าลืม เรื่องนี้ยัง
เป็นผลงานการ์ตูนที่แต่งขึ้น ไม่มีความเกี่ยวข้องกับ
ชื่อสวนสาธารณะและฉากที่มีอยู่จริงแต่อย่างใดนะครับ

● เมืองเฮคิคุ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีปราสาทเก่าอยู่บนยอดเขา ตั้งอยู่บนเนินเขา จึงสามารถมองเห็นท้องฟ้าสีครามล้วนๆ น่าประทับใจตามความหมายของชื่อตำบล ไม่มีตึกสูงตระหง่าน ดังนั้นจึงเก็บภาพท้องฟ้าสวยงามมาได้โดยที่ไม่มีสิ่งรบกวนตา

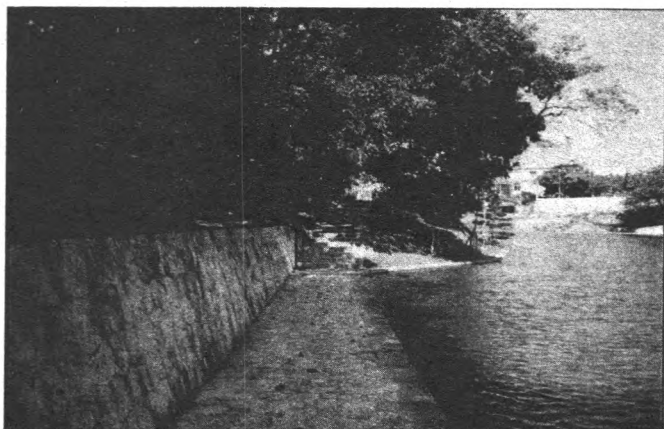
สวนสาธารณะ ลีเอโยซี

เป็นสวนสาธารณะที่ค่อนข้างใหญ่ ตั้งอยู่
บนรอยต่อของตำบลเฮคิคุกับตำบลฮาคุออน
มีพื้นที่เป็นเนินสูงๆต่ำๆมากมาย มีลานกว้าง
บ้างไม่กว้างบ้าง หลายแห่งเรียงรายอยู่ตามแนว
ลาดเอียง ใช้เป็นเวทีต่อสู้ตัดสินกันระหว่างกลุ่ม
ฮาคุออน ที่นำโดยโคจิมะและกลุ่มเฮคิคุของพวก
คิตาโนะคุงในเล่มที่ 1

● สวนสาธารณะเล็กๆ

เป็นสวนสาธารณะที่ล้อมรั้วไว้อันสองอัน
สร้างขึ้นมาอย่างลวกๆ บนพื้นที่ว่างระหว่าง
ทางหลวงและเขตที่อยู่อาศัย ถูกใช้เป็นสถานที่
ดวลกันของโคอิโซ เรียวโกะกับคิตาโนะคุง อาจ
มีชื่อที่เป็นทางการแล้ว แต่ว่าคนแทบไม่ค่อย
ได้ใช้ชื่อนั้นเรียกกันเลย

สวนสาธารณะ ไซเคียว

เป็นสวนสาธารณะที่มีสระน้ำเล็กๆ ล้อมรอบ
อยู่ใต้ปราสาทเก่าพอดี และมีตำนานเล่าว่า ลึกลงไป
ใต้ผิวน้ำที่สะท้อนสีเขียวนั้น มีมังกรอาศัยอยู่ เด็ก
เกเรของโรงเรียนม.ปลายในตำบลใกล้เคียงชอบมา
มั่วสุมกันเสมอ จนเด็กนักเรียนของเฮคิคุเดินผ่าน
ไม่ได้ แต่หลังจากที่กลุ่ม 5 คนของโรงเรียนเฮคิคุ
ซึ่งมีคิตาโนคุงเป็นหัวหน้าออกขับไล่พวกนั้นไป มันก็
กลับมาเป็นสวนสาธารณะที่เงียบสงบตามปกติ

● DEATH DEVICE

วงดนตรีเมทัลที่ทรงพลังสุดๆ เล่นได้มันมาก
อยู่ที่บ้านเกิด แต่เสียดายไม่มีรายละเอียดจะเล่า
ให้ฟัง

■ NED COMICS

ANGEL DENSETSU เทวดาหน้าโสด

3 ยุทธการกวาดเด็กเกรทที่สวนสาธารณะไซเคียว

พิมพ์ครั้งที่ 1

25 เมษายน 2546

ผู้เขียน NORIHIRO YAGI

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

www.nationcomics.com

ผู้พิมพ์ โรงพิมพ์ เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"ANGEL DENSETSU"

© 1992 by Norihiro Yagi

All rights reserved.

First published in Japan in 1992 by SHUEISHA Inc., Tokyo.

Thai language translation rights in Thailand arranged by

SHUEISHA Inc., Tokyo through SEIUN (THAILAND) CO., LTD.

and ANIMATION INTERNATIONAL LTD. with NATION EDUTAINMENT CO., LTD.

VOLUME 3 © 1994

Thai language edition.

For distribution and sale in Thailand only.

จัดพิมพ์เป็นภาคภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

For the purpose of publication in Thai language, the artwork in

this publication is generally printed in reverse from the original

Japanese edition.

หนังสือฉบับนี้มีต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีการอ่านจากซ้ายไปขวา

ทางคณะผู้จัดทำได้ทำการกลับภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับการอ่านแบบไทย

ISBN 974-9582-70-5

ผู้แปล คุณเนภาพล จันทร์ศักดิ์

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42

โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120 : ฝ่ายจัดจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2316-5926(สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766

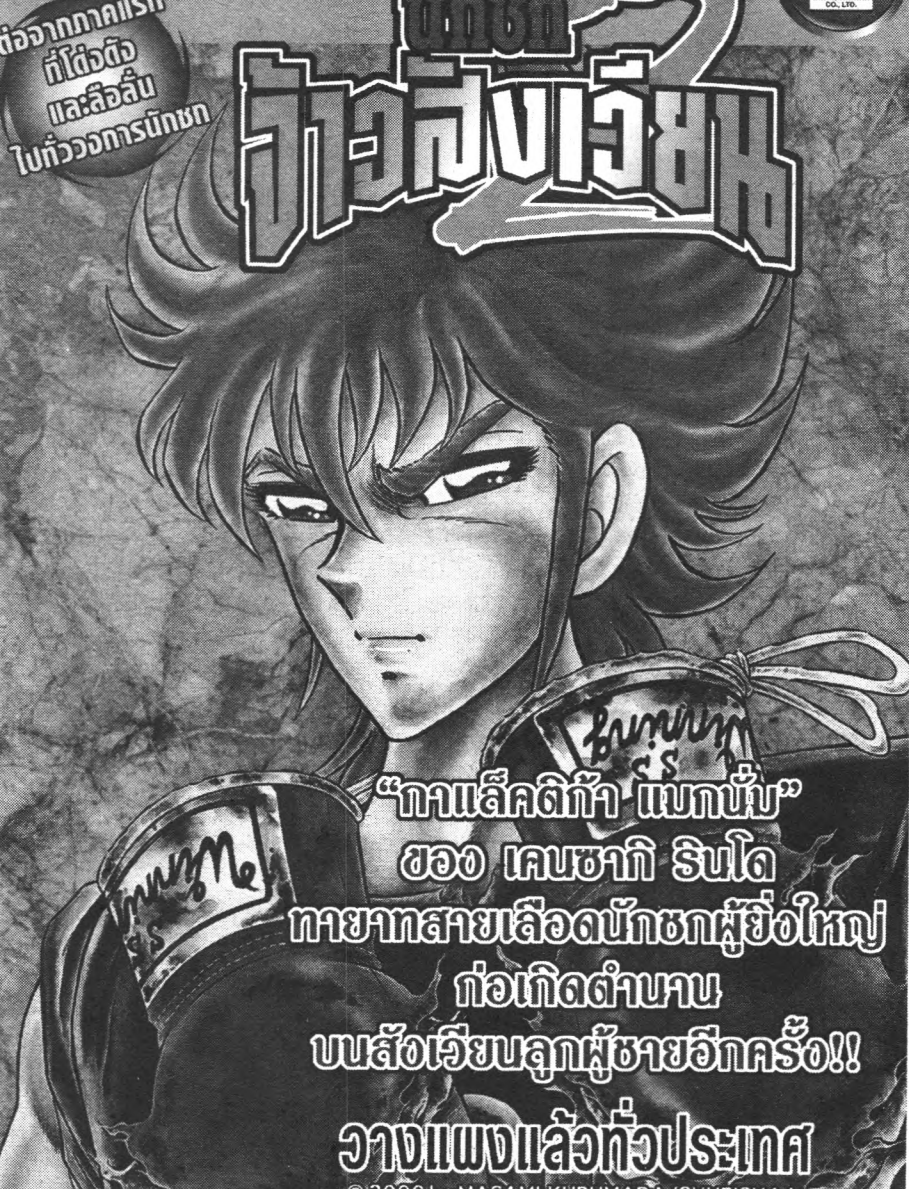
ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก SHUEISHA Inc.

NED COMICS

ต่อจากภาคแรก
ที่โด่งดัง
และลือลั่น
ไปทั่ววงการนิกซง

ตอนที่ 2 เจ้าอสูรเงา

“กาแล็คติกา แพกบับ”
ฮอง เคนซากิ รินโด
ทายาทสายเลือดนักชกผู้ยิ่งใหญ่
ก่อเกิดตำนาน
บนสังเวียนลูกผู้ชายอีกครั้ง!!

วางแผงแล้วทั่วประเทศ

© 2000 by MASAMI KURUMADA/SHUEISHA Inc.

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก SHUEISHA Inc.

BOOM COMICS

เรื่องวุ่นๆของหนุ่มหล่อ
และภูติสาวแสนสวย
วางแผนแล้ววันนี้!

ลิลิมุ คิโระ

“โชคิ ทาคายะ” ได้ปลดผนึก “ลิลิมุ”
ปีศาจสาวที่ดูดกินพลังชีวิตของคนเป็นอาหาร
บุญพาวาสนาส่งให้ทั้งคู่มายู่ร่วมชายคาเดียวกัน
แถมโชคิยังโดนลิลิมุ “จับ” เพื่อดูดพลังชีวิตทุกวัน

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก KODANSHA LTD.

ฉบับภาษาไทย

NED COMICS

โรบาร

สิงห์น้อย 1
บ๊องกอล์ฟ

โอชิโนะ ชิบารุ

หนุ่มน้อยผู้อ่อนแอเพราะโรคภัย

ทำให้ไม่สามารถเล่นกีฬา

อันเป็นที่รักได้ แต่เมื่อได้พบกับ “กอล์ฟ”

ความหวังก็จุดประกายขึ้นในหัวใจ

เขาได้ทำสัญญากับฟากฟ้าว่า

“ต่อไปนี่ผมจะเริ่มเล่นกอล์ฟแล้วครับ”

ปังแฟงแต่ย์!

ชีวิตต่อชีวิต
สู้

เดมเตะ

เดมเตะ เด็กประถมนจอมอึดผู้สู้ชีวิต
จะมาสร้างปรากฏการณ์ใหม่
ในแนวชีวิตรันทวด(ชะกัโชน)
กับพ่ออดีตแชมป์มวย(เจ้เนล้าชะไม่มี)
พร้อมเนล้าเพื่อนคู่ใจสุดฮา

ข้ากราบ..บ
ผมอยากอ่าบ

ใครจะเชื่อว่า
คนบ้านนอกใครใคร่ใส่ซาบซ่า
ได้ถือกำเนิดก็กับ่วนวิล:อ่อน
ที่ถนัดมีความสามารถ
ขึ้นอัจฉริยะ:ท่านเป็ขโม
ขึ้นมาหนึ่งหน่อ
จอมก่อกวน
จะป่วนวงการเพลงขานาที่ไหน...
รานนี้ขีเอแน่!

จาก "พีซีส์กับข่านาเด:" มาเป็น

วัยกระเตาะ สี่สี่สี่

by ISSHIKI MAKOTO

วางแผงแล้ววันนี้

การ์ตูนสำหรับเด็ก
เขียน
จากนักเขียนที่
วางแผงแล้ววันนี้

© 1999 by ISSHIKI MAKOTO/KODANSHA LTD.

